

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200926

UNIVERSAL
LIBRARY

ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಬಿಡುಮುತ:

ಗಂಗಾವತರಣ

ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

ನೂದಲ ಆವೃತ್ತಿ

ಅಗಸ್ಟ ೧೯೫೦

ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ ಧಾರವಾಡ

ಸಾಹಿತ್ಯನಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಾರರು :

ಶ್ರೀ. ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಎಂ. ಎ.

ಶ್ರೀ. ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕ ಬಿ.ಎ. (ಅಕ್ಷರ್ಷರ್ಡ)

ಶ್ರೀ. ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗುಳ ಎಂ. ಎ. ಬಿ.ಟಿ.

Checked 1956

Checked 1962

Checked 1969

ಜಿಲ್ಲೆ :

ಸುಂದರ ಪ್ರತಿ

೩-೮-೦

ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ

೨-೦-೦

(ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಂದ ಕಾದಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ)

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಜಿ. ಬಿ. ಜೋಶಿ

ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ

ಧಾರವಾಡ.

ಮುದ್ರಕರು :

ಎಂ. ಎ. ಕಾಮತ ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ.

ಹಿಂದನಾತಾ ಮುದ್ರಣಾಲಯ,

ಧಾರವಾಡ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಬಹಳ ವರ್ಷವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಚಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಇದರ ಅರ್ಥ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದ. ಮುಂದೆ ಅವನು ಗತಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಅರ್ಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿತು. ನಾನೇ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಕಟನೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಮುಂಗಾಣಿಕೆ ಎಂದು ಎಂಟು-ಹತ್ತು ಜನರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹಣ ಬಂತು. ಆ ಮಿತ್ರರ ಹಣ ಅವರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಈಗ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ನನ್ನ ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದವರೂ ಆದ ಶ್ರೀ. ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ ಜೋಶಿ (ಜಿ. ಬಿ. ಜೋಶಿ)ಯವರೇ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ತರುಣ ಮಿತ್ರರು ಚಿ. ವಸಂತ ದಿವಾಣಜಿ ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಟಣೆ ಬೇಗ ಬರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ ಮಿತ್ರರು ಅನೇಕರು. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನು ಋಣಿ. ಇದನ್ನು ಮುದ್ದಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದವರಿಗೂ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೆಲವು ಕವನಗಳು ಈ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಕಾಶಿತವಾದವು ಗಳು. ಈ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾದ ಎಲ್ಲ ಕವನಗಳನ್ನೇನೂ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಬರುವವು. ಈವರೆಗೂ ಈ ಕವನಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ ರಸಿಕವೃಂದವು ಇದೆನ್ನೂ ಇನ್ನು ಬೇಗನೇ ಬರಲಿರುವ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸಹೃದಯತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಸೊಲ್ಲಾಪುರ ನೀಲಾನಗರ
೮-೨-೧೯೫೧

—ದ. ರಾ. ಚೇಂದ್ರ

ಪ್ರಕಾಶಕನ ಮಾತು . . .

ನೊಟ್ಟನೊದಲ ಸಲ ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಈ 'ಗಂಗಾವತರಣ' ಕವನಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಬಿಡಿ ಮುತ್ತನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ. ಅಂಬಿಕಾತನಯ ದತ್ತ (ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ) ಅವರಿಗೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಉಪಕೃತನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇದರಂತೆಯೇ 'ಹೃದಯ ಸಮುದ್ರ' ಎಂಬುದನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ಕವನಸಂಗ್ರಹವು ಅಚ್ಚಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ಬೇಗನೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ರಸಿಕರ ಕೈಸೇರುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವೆ.

' ಸಖೀಗೀತ ' ' ಮೇಘದೂತ 'ದ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಗಳೂ ಈಗ ಅಚ್ಚಿ ನಲ್ಲಿದ್ದು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿವೆ.

ಶ್ರೀ. ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ (ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ) ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿಪರಿಚಯ ಕಾವ್ಯಪರಿಚಯಗಳನ್ನು ರಸಿಕರಿಂದ, ತಜ್ಞನಿಮರ್ಶಕರಿಂದ, ಸಹೃದಯರಿಂದ ಬರೆಯಿಸಿದ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲದವರು ಬೇಗನೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ತರಲಿದ್ದಾರೆ.

ಗಂಗಾವತರಣವನ್ನು ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಿಂದೆ ಮಾತಾ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕಾಮತ ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಮುನ್ನುಡಿ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು :

೧	ಪ್ರಾರ್ಥನೆ	೩
೨	ಗಂಗಾಷ್ಟಕ	೪
೩	ಗಂಗಾವತರಣ	೬

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಛಾಂದಸಗೀತೆಗಳು:

೪	ಬಾರೊ ಸಾಧನಕೇರಿಗೆ	೧೨
೫	ನಾನು	೧೪
೬	ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ	೧೫
೭	ತೇಲಾಡುವಾಗ	೧೮
೮	ಪಜಾರಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟೋಣು ಬಾ	೨೨
೯	ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ	೨೩
೧೦	ಮಂಗಳಾ	೨೬
೧೧	ಕನಸಿನ ಕಥೆ	೨೭
೧೨	ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ	೩೨

ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ-ಗೀತೆಗಳು :

೧೩	ತಂಗಿ ಜಾನಕಮ್ಮ	೩೬
೧೪	ಸಂಭಾವನೆ	೩೮
೧೫	ಪಂಪನಿಗೆ	೩೯
೧೬	ಓ ರಾಜ್ಯಸಂನ್ಯಾಸಿ	೪೦
೧೭	ಬುದ್ಧ	೪೧

ದೇಶ: ಸಮಾಜ :

೧೮	ಬಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ	೪೪
೧೯	ನೀವಾರಲಾ	೪೬
೨೦	ಸಿನ ರಾಮರ ವಚನವನ್ನು ನೆನೆದು	೫೦
೨೧	ಪಡುವಲಕಡಲ ಅಂಬಿಗರ ಹಾಡು	೫೫
೨೨	ಬಂದಿಕಾರಾ ಶ್ರಾವಣಾ	೫೭
೨೩	ಅನ್ಯಯಜ್ಞ	೫೯
೨೪	ನರ್ಸ	೬೧

ಪ್ರೇಮ :

೨೫	ಅಶರೂಪ ರಾಗ	೬೪
೨೬	ಒಂದು ಹಾಡು	೬೫

೨೭	ನಿರಹಿ-ಚುಂಬಿತ . . .	೬೬
೨೮	ದವನ-ಕವನ . . .	೬೭
೨೯	ಗಮಗಮಾ ಗಮಾಶಸತಾವ ಪುಲ್ಲಿಗೆ ೭೦	
೩೦	ಸಿಂಹನ ನೋಡ . . .	೭೨
೩೧	ತಾಜಮಹಾಲ್ . . .	೭೩
೩೨	ಶಿವಪ್ಪಸ್ತಿ . . .	೭೪
೩೩	ಕೊಡುಗೆ ದೇವನ ಕೊಂಬುದೇವನು ೭೬	

ಕಲ್ಪ ಸೃಷ್ಟಿ :

೩೪	ಕಂಸದ ಪಾಡು . . .	೮೦
೩೫	ಬದುಕು ಮಾಯೆಯ ಮಾಟ . . .	೮೨
೩೬	ಜಿಜ್ಞಾಸೆ . . .	೮೩
೩೭	ಜೋಗಿ . . .	೮೭
೩೮	ಪುಲ್ಲಿಗೆ . . .	೯೦
೩೯	ಕೂಸೆ . . .	೯೨
೪೦	ನಸುಕು ಬಿಂಕು ನಸುಕು . . .	೯೩
೪೧	ಮೌನ . . .	೯೪

ಅನುಭಾವಗೀತೆಗಳು :

೪೨	ಸರಸ್ವತೀ ಸೂಕ್ತ . . .	೯೬
೪೩	ಅಸ್ತಿಸೂಕ್ತ . . .	೯೯
೪೪	ಲಲಿತೆ . . .	೧೦೦
೪೫	ಯಾವ ದೇವನವನು . . .	೧೦೨
೪೬	ಗಾರ್ಗಡಲಿನಲ್ಲಿ . . .	೧೦೩
೪೭	ಕಣ್ಣ ಕಾಣಕೆ . . .	೧೦೪
೪೮	ಖಲಾಗೀತೆ . . .	೧೦೬
೪೯	ಕುಂಬಿ . . .	೧೦೮
೫೦	ಪ್ರಾರ್ಥನೆ . . .	೧೧೦
	ಮೊದಲ ಚರಣಗಳು . . .	೧೧೧
	ಭಾವಸಂದರ್ಭ ಸೂಚನೆ . . .	೧೧೩
	ತಮ ಪಡೆ	

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು

೧. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
೨. ಗಂಗಾಸ್ತುತ
೩. ಗಂಗಾವತರಣ

ಲೇಸೆ ಕೇಳಿಸಲಿ ಕಿವಿಗೆ, ನಾಲಗೆಗೆ ಲೇಸೆ ನುಡಿದು ಬರಲಿ.
ಲೇಸೆ ಕಾಣಿಸಲಿ ಕಣ್ಣೆ, ಜಗದೊಳಗೆ ಲೇಸೆ ಹಬ್ಬುತಿರಲಿ.
ಲೇಸೆ ಕೈಗಳಿಂದಾಗುತಿರಲಿ, ತಾ ಬರಲಿ ಲೇಸೆ ನಡೆದು.
ಲೇಸನುಂಡು, ಲೇಸುಸಿರಿ ಇಲ್ಲಿರಲಿ ಲೇಸೆ ಮೈಯ್ಯ ಪಡೆದು.

ನಿನ್ನ ಮನುತೆಯ ಬಯಕೆಯಾವು ಹಾಡಿನ ಹಾಲನನವರತ ಕರೆಯುತಿರಲು
ನಿನ್ನ ನೆನೆವುದೆ ತಪವು, ಉಳಿದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಜಪವು ಕೊರಳೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಉರಲು.
ತನ್ನದಲ್ಲದುದಕ್ಕೆ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸುವುದೇಕೆ? ಬರಿದೆ ತೆರೆದೇನು ಬಾಯಿ?
ಹಾಡ ಕಟ್ಟುವ ಹೆಮ್ಮೆ ಬರಡೆಮ್ಮೆ; ನನಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನೆ ತಾಯಿ?

ನಿನ್ನ ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಹಾಡ ಕಟ್ಟದೆ ಇಲ್ಲ; ನಿನ್ನ ಹೆಸರವಕೆ ಬಂತು;
ಶಿವನ ತಲೆ ಕಟ್ಟಲಾರದ ಹೊಳೆಯ ಸರಿದೊರೆಯ ಹಾಡ ಕಟ್ಟುವದದೆಂತು?
ನಿನ್ನಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತಿಯ ಕಂಡು ಮೌನದಿಂದಿಹುದೊಂದು ಪಾಪವೆಂದು,
ಬಾಯಿ ತೆರೆದೆನು : ಬಂದ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಗೀತವೇ ಸಂತಾಪ ಹರಿಸಲೆಂದು.

ಭರತಭೂಮಿಯಲೊಮ್ಮೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಚೆನ್ನ ಬಂಗಾರ-ಹೊಗೆಯು
ನಿನ್ನ ಬೆಳವೊಲ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಗೊಂಡಿರುವ ಹಣ್ಣು ನಗೆಮೊಗದ ಬಗೆಯು!
ತಾಯ ತೊಡೆಯಲ್ಲಾಡಿ ಬೆಳೆಯದಿಹ ಕೂಸುಗಳು ಇಳೆಯೊಳೆಲ್ಲಾದರುಂಟೆ?
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಕ್ರೀಡೆಯದು ಈ ನಿನ್ನ ದಂಡೆಗುಂಟೇ!

ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ಕಾಟಕಾಗಿ ಇಳೆಗಳಿದಂಥ ಚಿತ್ರಾವತಾರ ಮಾಲೆ
ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ, ಅವಸರದಿ ತೆರಳಿತ್ತು—ಜಗ ಮತ್ತೆ ಕಾಡುಪಾಲೇ!
ನೆವಕೆ ಬಂದರು, ಈಗು ನಿಂತಿರುವೆ ನೀನು ನಿಜ ನಿತ್ಯ ಸಂಸಾರಪಾರ!
ಹತ್ತು ಅವತಾರಕ್ಕು ಹಿರಿದೆಂಬೆ ಹಡೆದವ್ವ ನಿನ್ನ ಗಂಗಾವತಾರ.

ಕೂಸ ಅಳುವನು ಕೇಳಿ, ತೀರಿ ಹೋಗಿಹ ತಾಯಿ ಬಂದಳೆಂಬಂತೆ ಭರದಿ
ಸ್ವರ್ಗವಾಸವ ತೊರೆದು ಬಂದೆ ನೀ ಭವಬಂಧನಿರ್ಭೀತಳೆಂಬ ತೆರದಿ.
ಶ್ರೀಮುಕ್ತಿದಾತೆ ನೀ, ಶಿವಶಿರೋಮಣಿ ಭೂತೆ, ಯಾವ ಕಡೆಗಿದ್ದರೇನು?
ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಹರಿದಿದ್ದೆ, ಕಡಲಕಡೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆ—ಅದೇ ಮುಕ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ತಾನು!

ಎಲ್ಲಿಹುದಯೋಧೈ? ಎಲ್ಲಿಹುದು ದ್ವಾರಾವತಿಯು? ಎಲ್ಲಿ ಗೋಕುಲವದೀಗ?
ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೀರ್ತಿ ನಾಮಶೇಷವು ತಾನೆ, ಕಾಲವಶವೆಲ್ಲ ಬೇಗ!
ನೆಲಮುಗಿಲುಗಳು ಇರುವ ವರೆಗೆ ಗಂಗೆಯು ಉಂಟು, ಉಂಟವಳ
ಧವಲಮೂರ್ತಿ.

ಶ್ರೀಭಗೀರಥ ಸಾರ್ವಭೌಮ ನಿನ್ನದ್ದು ಒಂದೆ ನಿಜವಾದ ಅಮರ ಕೀರ್ತಿ.

‘ ರಾಜರಮಣಿಯರೆದೆಗೆ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲುಳಿದಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಬಿದ್ದು ಕೆಳಕೆ
ಮೈತೊಳೆದ ನೀರಿನೊಡ ಗಂಗೆಯಲಿ ಕೂಡಿದರೆ ಮುಕ್ತಿ ಕಸ್ತೂರಿವ್ಯಗಕೆ ’
—ಹೀಗೆ ಹಾಡಿದ ಕವಿಯ ನಂಬಿ, ನಿನ್ನಲಿ ಮಿಂವೆ; ನಾನವನ ಬಟ್ಟಿಯವನು.
ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಿಂದಂದೆಯಾಗಿತ್ತು; ನಾನವಳ ಹೊಟ್ಟಿಯವನು.

ಶಿವನಟ್ಟಹಾಸ! ಹಿಮಗಿರಿಯ ಕರುಣಾಪಾಂಗ! ತೊರೆಹಾಲು
ಗೌರಿಯೆದೆಯಾ!

ಎಂಬಂತನಾದಿಯಿಂದಿಗೂ ಹರಿಯುತಿದೆ ಭಾರತಿಯ ಮಾತೃಹೃದಯಾ!
ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಏನು ಮಾತೆಯ ರೀತಿ! ಆ ಪದವಿ ಯಾವ ಕಂಡ?
ನನ್ನ ಗಂಗಾಷ್ಟಕವು ಆ ಮಾತೃಪದದಲ್ಲಿ ಆಗಿರಲಿ ಜ್ಞಾನಪಿಂಡ.

ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ
ಇಳಿದು ಬಾ

ಹರನ ಜಡೆಯಿಂದ
ಹರಿಯ ಅಡಿಯಿಂದ
ಋಷಿಯ ತೊಡೆಯಿಂದ
ನುಸುಳಿ ಬಾ
ದೇವ ದೇವರನು ತಣಿಸಿ ಬಾ
ದಿಗ್‌ದಿಗಂತದಲಿ ಹಣಿಸಿ ಬಾ
ಚರಾಚರಗಳಿಗೆ ಉಣಿಸಿ ಬಾ
ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ
ಇಳಿದು ಬಾ.

ನಿನಗೆ ಪೊಡನುಡುವೆ
ನಿನ್ನನುಡುತೊಡುವೆ
ಏಕೆ ಎಡಿತಡೆವೆ
ಸುರಿದು ಬಾ
ಸ್ವರ್ಗ ತೊರೆದು ಬಾ
ಬಯಲ ಜರೆದು ಬಾ
ನೆಲದಿ ಹರಿದು ಬಾ
ಬಾರೆ ಬಾ ತಾಯಿ ಇಳಿದು ಬಾ
ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ
ಇಳಿದು ಬಾ.

ನನ್ನ ತಲೆಯೊಳಗೆ
 ನನ್ನ ಬೆಂಬಲಿಗೆ
 ನನ್ನ ಒಳಕೆಳಗೆ

ನುಗ್ಗಿ ಬಾ

ಕಣ್ಣು ಕಣ ತೊಳಿಸಿ
 ಉಸಿರ ಎಳೆ ಎಳಸಿ
 ನುಡಿಯು ಸಸಿ ಮೊಳೆಸಿ

ಹಿಗ್ಗಿ ಬಾ

ಎದೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ ಬಾ
 ಜೀವ ಜಲದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಿ ಬಾ
 ಮೂಲ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿ ಬಾ
 ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ
 ಇಳಿದು ಬಾ.

ಕಂಚು ಮಿಂಚಾಗಿ ತೆರಳಿ ಬಾ
 ನೀರು ನೀರಾಗಿ ಉರುಳಿ ಬಾ
 ಮತ್ತೆ ಹೊಡೆಮರಳಿ ಹೊರಳಿ ಬಾ
 ದಯೆಯಿರದ ದೀನ
 ಹರೆಯಳದ ಹೀನ
 ನೀರಿರದ ಮೀನ

ಕರೆಕರೆವ ಬಾ

ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ
 ಇಳಿದು ಬಾ.

ಕರು ಕಂಡ ಕರುಳೆ
 ಮನ ಉಂಡ ಮರುಳೆ
 ಉದ್ದಂಡ ಅರುಳೆ
 ಸುಳಿಸುಳಿದು ಬಾ

ಶಿವಶುಭ್ರಕರುಣೆ
 ಅತಿಕಿಂಚಿದರುಣೆ
 ವಾತ್ಸಲ್ಯವರಣೆ
 ಇಳಿ ಇಳಿದು ಬಾ
 ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ
 ಇಳಿದು ಬಾ.

ಕೊಳೆಯ ತೊಳೆವವರು ಇಲ್ಲ ಬಾ
 ಬೇರೆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಹೊಲ್ಲ ಬಾ
 ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿರು, ಅಲ್ಲ ಬಾ
 ನಾಡಿ ನಾಡಿಯನು ತುತ್ತ ಬಾ
 ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನೆ ಸುತ್ತ ಬಾ
 ಸತ್ತ ಜನರನ್ನು ಎತ್ತ ಬಾ.

ಸುರಸ್ವಸ್ತವಿದ್ದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬಿದ್ದ
 ಉದ್ಭೃದ್ಧ ಶುದ್ಧ ನೀರೇ
 ಎಚ್ಚತ್ತು ಎದ್ದ ಆಕಾಶದುದ್ದ
 ಧರೆಗಳಿಯಲಿದ್ದ ಧೀರೇ
 ಸಿರಿವಾರಿಜಾತ ವರಸಾರಿಜಾತ
 ತಾರಾ-ಕುಸುಮದಿಂದೆ

ವೃಂದಾರವಂದ್ಯೆ ಮಂದಾರಗಂಧೆ
ನೀನೇ ತಾಯಿ ತಂದೆ.

ರಸಪೂರಜನೈ ನೀನಲ್ಲ ಅನೈ
ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಕನೈ
ಬಂದಾರೆ ಬಾರೆ, ಒಂದಾರೆ ಸಾರೆ
ಕರ್ಣಧಾರೆ ತಡೆವರೇನೇ?

ಅವತಾರವೆಂದೆ ಎಂದಾರೆ ತಾಯಿ, ಈ ಅಧಃಪಾತವನ್ನೇ
ಹರಕೆ ಸಂದಂತೆ
ಮನುತೆ ಮಿಂದಂತೆ
ತುಂಬಿ ಬಂದಂತೆ
ದುಮ್‌ದುಮ್ ಎಂದಂತೆ
ದುಡುಕಿ ಬಾ
ನಿನ್ನ ಕಂದನ್ನ ಹುಡುಕಿ ಬಾ
ಹುಡುಕಿ ಬಾ ತಾಯಿ
ದುಡುಕಿ ಬಾ.

ಹರಣ ಹೊಸದಾಗೆ ಹೊಳೆದು ಬಾ
ಬಾಳು ಬೆಳಕಾಗೆ ಬೆಳೆದು ಬಾ
ಕೈ ತೊಳೆದು ಬಾ
ಮೈ ತಳೆದು ಬಾ
ಇಳೆಗಳಿದು ಬಾ ತಾಯೀ
ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ
ಇಳಿದು ಬಾ

ಶಂಭು-ಶಿವ-ಹರನ ಚಿತ್ತೆ ಬಾ
ದತ್ತ ನರಹರಿಯ ಮುತ್ತೆ ಬಾ
ಅಂಬಿಕಾತನಯನತ್ತೆ ಬಾ
ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ
ಇಳಿದು ಬಾ.

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಭಾವಗೀತೆಗಳು

೧. ಬಾರೊ ಸಾಧನಕೇರಿಗೆ
೨. ನಾನು
೩. ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ
೪. ತೇಲಾಡುವಾಗ
೫. ಫಜಾರಗಟ್ಟೇ ಮುಟ್ಟೋಣು ಚಾ
೬. ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ
೭. ಮಂಗಲಾ
೮. ಕನಸಿನ ಕಥೆ
೯. ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ

ಬಾರೊ ಸಾಧನಕೇರಿಗೆ |

ಮರಳಿ ನಿನ್ನೀ ಊರಿಗೆ ||

ಮಳೆಯು ಎಳೆಯುವ ತೇರಿಗೆ

ಹಸಿರು ಏರಿದೆ ಏರಿಗೆ

ಹಸಿರು ಸೇರಿದೆ ಊರಿಗೆ

ಹಸಿರು ಚಾಚಿದೆ ದಾರಿಗೆ

ನಂದನದ ತುಣುಕೊಂದು ಬಿದ್ದಿದೆ

ನೋಟ ಸೇರದು ಯಾರಿಗೆ? || ಬಾರೊ....

ಮಲೆಯ ಮೊಗವೇ ಹೊರಳಿದೆ

ಕೋಕಿಲಕೆ ಸವಿ ಕೊರಳಿದೆ

ಬೇಲಿಗೂ ಹೂ ಬೆರಳಿದೆ

ನೆಲಕೆ ಹರೆಯವು ಮರಳಿದೆ

ಭೂಮಿತಾಯ್ ಒಡಮುರಿದು ಎದ್ದಳೊ

ಶ್ರಾವಣದ ಸಿರಿ ಬರಲಿದೆ || ಬಾರೊ....

ಮೋಡಗಳ ನೆರಳಾಟವು

ಅಡವಿ ಹೂಗಳ ಕೂಟವು

ಕೋಟಿ ಜೇನ್ನೊಣಕೂಟವು

ಯಕ್ಷಿ ಮಾಡಿದ ಮಾಟವು

ನೋಡು ಬಾ ಗುಂಪಾಗಿ ಪಾತರ-

ಗಿತ್ತಿ ಕುಣಿಯುವ ತೋಟವು || ಬಾರೊ....

ಮರವು ಮುಗಿಲಿಗೆ ನೀಡಿದೆ
ಗಿಡದ ಹೊದರೊಳು ಹಾಡಿದೆ
ಗಾಳಿ ಎಲ್ಲೂ ಆಡಿದೆ
ದುಗುಡ ಇಲ್ಲಿಂದೋಡಿದೆ
ಹೇಳು ಗೆಳೆಯಾ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೀ
ತರದ ನೋಟವ ನೋಡಿದೆ? || ಬಾರೊ....

ವಿಶ್ವನಾತೆಯ ಗರ್ಭಕಮಲಜಾತ-ಪರಾಗ-
ಪರಮಾಣು ಕೀರ್ತಿ ನಾನು |

ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ಮೈಯ ಹಿಡಿಮಣ್ಣುಗುಡಿಗಟ್ಟಿ
ನಿಂತಂಥ ಮೂರ್ತಿ ನಾನು |

ಭರತನಾತೆಯ ಕೋಟೆ ಕಾರ್ತಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ
ಮಿನುಗುತಿಹ ಜ್ಯೋತಿ ನಾನು |

ಕನ್ನಡದ ತಾಯಿ ತಾನರೆಯ ಪರಿಮಳವುಂಡು
ಬೀರುತಿಹ ಗಾಳಿ ನಾನು |

ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹಾಲು ನೆತ್ತರವ ಕುಡಿದಂಥ
ಜೀವಂತ ಮಮತೆ ನಾನು |

ಈ ಐದು ಐದೆಯರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳಾಗಿ
ಈ ಜೀವ ದೇಹನಿಹನು |

ಹೃದಯಾರವಿಂದದಲ್ಲಿರುವ ನಾರಾಯಣನೆ
ತಾನಾಗಿ ದತ್ತನನು |

ವಿಶ್ವದೊಳನುಡಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಮುತಿಹನಿಲ್ಲಿ
ಅಂಬಿಕಾತನಯನಿವನು |

ಯಾವ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕನಸ ಕಂಡೆನೋ |
ಯಾರ ಹಾಲನುಂಡೆನೋ ||

ಈ ವಿಶ್ವಜಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದೆ ಅದಕೆ ಮಿಡುಕುತ |
ಅದರ ಧಾರೆ ಹುಡುಕುತ ||

ನಿನ್ನ ಹೃದಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಶಿಖರವೆತ್ತುತಾ |
ಕರೆದಿತ್ತೆನ್ನ ಮುತ್ತುತಾ ||

ಲೋಹಚುಂಬಕವನು ಕಂಡ ಲೋಹದಂತೆ ನುಗ್ಗಿದೆ |
ಮಮತೆಯಿಂದ ಹಿಗ್ಗಿದೆ ||

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಾಳದಲ್ಲಿ ಆಳುತಿಹುದು ಚುಕ್ಕೆಯು |
ಬಂತೆ ಅದಕೆ ಬಿಕ್ಕೆಯು? ||

ಆದರೇನು! ಅದರ ಕಿರಣ ಎಂದೊ ಏನೊ ಉರಳಿತು |
ಭೂಮಿಯತ್ತ ಹೊರಳಿತು ||

ನೀರಿನೊಂದು ನೀರಜಾತ ಬೆಳಕಿಗಾಗಿ ಕೆರಳಿತು |
ಈ ಕಿರಣಕರಳಿತು ||

ಹೂವ ಹೊಕ್ಕ ಕಿರಣವಾಗ ಹೂ-ನೀರ ನೆಕ್ಕಿತು |
ರುಚಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ||

ಅಂತೆ ಕೂಸುತನದ ಗೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಬಿಂಬಿಸೆ |
ನೀನು ಅದನು ಚುಂಬಿಸೆ ||

ನಿನ್ನ ಮನದ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವನಾಗಿ ಕರಗಿತು |
ಜೀವನಾಗಿ ಮಿರುಗಿತು ||

ನಿನ್ನ ರಕ್ತ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ವೈಯ್ಯ ಮನೆಯ ಕಟ್ಟಲು |
ಅದನು ನಾನು ಮುಟ್ಟಲು ||

ನಿನ್ನ ಉಸಿರಲುಸಿ ರಾಡಿಸಿ ಬಸುರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದೆನು |
ಒಂದು ರೂಪ ತಳೆದೆನು ||

ಮಗುವು ಆಗಿ ತೊಡೆಗೆ ಬಂದೆ ತೊರೆದು ಬಂತು ನಿನ್ನೆದೆ |
ಅಂತು ಇಂತು ಎನ್ನದೆ ||

ಹಾಲಿನೊಡನೆ ಪ್ರೇಮರಸವ ಜೀವದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ |
ಅಂತೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ||

ಮುದ್ದಿನೊಡನೆ ಮುದ್ದು ಮಾತು ಕಲಿಸಿ ಉಲಿಸಿ ನಲಿಸಿದೆ
ನಿನ್ನ ತಿಳಿವ ಸಲಿಸಿದೆ ||

ನಿನ್ನ ತನುವಿನಿಂದ ಬಂದ ಮುದ್ದು ತನಯನೀತನು |
ನೀನು ಈಯಲಿತ್ತನು ||

ತಾಯೆ ಮಾಯೆ ಅಂಬಿಕೆಯೇ ನಿನ್ನ ತನಯ ದತ್ತನು |
ನೀನು ಇತ್ತುದಿತ್ತನು ||

ನಿನ್ನ ಜನುಮದೊಂದು ಪಾಡು ಹಾಡು ಆಗಿ ಮೂಡಿತು |
ನನ್ನ ಕೊರಳು ಹಾಡಿತು ||

ಮೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಮುಗಿದ ಕೈಯ್ಯು ಗುಡಿಗೆ ಸಲ್ಲವಂತೆಯೇ |
ಎರಡು ಒಂದೆಂಬಂತೆಯೇ |

ಹಾಡಲಾಗಿ ಕವಿಯು ಎಂದು ಜನವು ನನ್ನ ಕರೆದಿದೆ |
ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಮರೆಗಿದೆ ||

ನಿನ್ನ ಲಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಸೊಲ್ಲಿದು |
ಬೇರೆ ಏನು ಬಲ್ಲದು ||

ನಿನ್ನ ಉದರದೊಂದ ಹೂವ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಸಲಿಸಿದೆ |
ಚುಕ್ಕೆಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆ ||

ಸಾವಿರದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮನೆಯ ಮಾಡಿದೆ |
ತಾಯಿ ಆಟ ಹೂಡಿದೆ ||

ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೆವುದೇನು ಸೋಜಿಗ |
ತಿಳಿಯಲಾರದೀ ಜಗ ||

“ ತೇಲಾಡುವಾಗ ಮನಸು
 ಮೇಲಾಡತಾವ ಕನಸು
 ತಾಕಾಡುವಾಗ ಇತ್ತು
 ತೇಕಾಡತಾವ ಚಿತ್ತು ”

ಬೇಕಾದ ಬಗೆಯ ದಂಡು
 ನೂಕಾಡಿ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು
 ಬೇಕಾದುದಾದರೇನು
 ಸಾಕಾಗದಾಗ ತಾನು

ಎರಾಡೆ ಗಾಳಿ ಉಕ್ಕಿ
 ಹಾರಾಡತಾವ ಹಕ್ಕಿ
 ಕಲಕಾಡಿದಾಗ ಕೆಸರು
 ಕೆಲಗೇರಿ ಬರಿಯ ಹೆಸರು

ಎಲ್ಲೇನೋ ಕೊರತೆ ಬಿದ್ದು
 ಇಲ್ಲೇನೆ ಭೂತವೆದ್ದು
 ಕುಣಿದಾಡುವಾಗ ಎಂತು
 ತಣಿದೀತು ಜೀವಜಂತು

ಕೊಲ್ಲಿಸಿದೆ ಇಣಿಚಿಯನ್ನು
 ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಜೀವ ನನ್ನು
 ಕಡೆಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ತ್ರಾಣ
 ಚಡಪಡಿಸತಾವ ಪ್ರಾಣ

“ ಅಯ್ಯೈಯ್ಯೈ ತಾಯಿ ನೊಂದೆ
 ಕೈಯ್ಯೈಯೆ ಸತ್ತೆ ” ಎಂದೆ
 “ ಚಿಂತ್ಯಾಕೊ ನನ್ನ ಬಾಳ ”
 ಅಂತಾವ ಅಂತರಾಳ

ಎದ್ದಾಗ ಏನು ಇನ್ನ
 ನಿದ್ರಾಗ ಕೂಡ ನಿನ್ನ
 ಮಿಡುಕಾಡಿ ಬಗೆಯ ಬಾಯಿ
 ಹುಡುಕಾಡತಾವ ತಾಯಿ

ಪಾಶಾಳ ಕಂಡರೇನು
 ಆ ತಾಯಿ ಬಿಡುವಳೇನು
 ಕಾಯವನು ಹೆತ್ತ ಕರುಳು
 ಕಾಯುವದು ಹಗಲು ಇರುಳು

ಈ ತಲೆಯು ಇರಲಿ ಬುರುಡೆ
 ಆ ತಾಯಿ ಏನು ಕುರುಡೆ
 ತಾಕಿದರೆ ಸಾಕು ತೊಡೆಯು
 ನೂಕೀತು ಹಾಡ ಹೆಡೆಯು

ತುಂಬೆದಿಗೆ ನೋತು ಕೂತು
 ತಂಬೂರಿ ಹಾಗೆ ಆತು
 ಬರತಾವ ತಾನೆ ತಾಸಾ
 ಹರದಾಡತಾವ ಗಾನಾ

ನೂರಾಡಿ ಏನು ಫಲವು
 ತಾರಾಡುವಾಗ ಒಲವು
 ಕೆವಿಗಳಿದು ಬರಲು ಹಾಡು
 ಸವಿಗಾಗ ಯಾವುದೀಡು

ಸಡಲಿದರು ಪ್ರಾಣತಂತು
 ಮಿಡಿದೊಡನೆ ಜೀವ ಬಂತು
 ಮುಟ್ಟುತಲೆ ತಾಯ ಬೆರಳು
 ಹುಟ್ಟುವದು ಹುರುಳು ತಿರುಳು

ನಮ್ಮಿಂದ ಹರಿದು ಚಿಂತಿ
 ಜುಮ್ಮೆನ್ನತಾವ ತಂತಿ
 ಮುಳುಗುವವು ವಾದಗೀದ
 ತುಳುಕಾಡಿ ಏಕನಾದ

ಒಳಗಿಂದ ತಾಯದನಿಯು
 ಮೊಳಗಿತ್ತು ಶ್ರುತಿಯ ಖನಿಯು
 ಬಿದ್ದಂತೆ ಸ್ವಾತಿಮಳೆಯು
 ಇದ್ದಲ್ಲೆ ಚಿಪ್ಪಿನೆಳೆಯು

ಏನೇನೊ ಭಂದದಲ್ಲ
 ತಾನಾಗಿ ಮಿಂಚುಬಳ್ಳಿ
 ಉಚ್ಚಳಿಸುತಿರಲು ಚಿಂದ-
 ಎಚ್ಚತ್ತೆ ನಿಡ್ಡೆಯಿಂದ

ಹಾಸಾದ ಮಿಂಚಿನಂದ
ಬೀಸಿದ್ದ ಸೆರಗಿನಿಂದ
ಸೆಳೆದಂತೆ ಎರಡು ನೂಲು
ಉಳಿದಾವ ನಾಕು ಸಾಲು

“ ತೇಲಾಡುವಾಗ ಮನಸು
ಮೇಲಾಡತಾವ ಕನಸು
ತಾಕಾಡುವಾಗ ಇತ್ತ
ತೇಕಾಡತಾವ ಚಿತ್ತ ”

ಫಜಾರಗಟ್ಟೀ ಮುಟ್ಟೋಣು ಬಾ
 ಹಿಂದಿನ ಆಟಾ ಮುಗಿಸೋಣು ಬಾ
 ಮುಂದಿನ ಆಟಾ ನಡೆಸೋಣು ಬಾ || ಪಲ್ಲ ||

ಇದಸ ಇದಸ ಅಂತ ಎದೀ ಅನ್ನತದ
 ಅದಸ ಅಲ್ಲಿ ಮನಿ ಕಟ್ಟೋಣು ಬಾ |
 ನೆಲೀ ಮ್ಯಾಲ ನೆಲಿ ಅಲ್ಲ ಸಂಗಿ, ಅದು
 ಅದಸ ನಿಜದ ನೆಲ ಮುಟ್ಟೋಣು ಬಾ || ೧ ||

ಅಂಗಲಿಂಗದ ಜೋಡಿ ಕೂಡಿ ಹೊಸ
 ಗಿಣೀ- ಗಿಣಿತನನ ನೋಡೋಣು ಬಾ |
 ಮನಾ ಎಂಬೋ ಹೊಸ ಬನಾ ತೆರದರಸ
 ಜನಾ ಕಂಡು ಅದ ಕುಡೋಣು ಬಾ || ೨ ||

ಪುಂಡರೀಕ ನಾ, ಮಹಾಶ್ವೇತೆ ನೀ
 ಆದಾಂಗಿತ್ತು ಅದ ನೆನಸೋಣು ಬಾ |
 ತುಂಬೂರ ನಾನಾಗಿ ರಂಬೆ ನೀನಾದಾಗ
 ಹಚ್ಚಿದ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹಣಿಸೋಣು ಬಾ || ೩ ||

ಗುರುವಿನಂಗಳದ ಗಿಡಾ ಬಳ್ಳಿಯಾಗಿ
 ಹೊಸಾ ಹೂವು ನಾವು ಸುರಿಸೋಣು ಬಾ |
 ತಾಯಿ ಪಾದದಾನಂದ ಗಂಧ ಉಂಡು
 ಬೆಂವವರ ಜೀವ ಬೆರಸೋಣು ಬಾ || ೪ ||

ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ
ಎಲ್ಲೊ ಏನೊ ನೋಡಿದೆ
ಹಾಗೆ ಬಂದು ಕೂಡಿದೆ.

ಬೆಳಕು ಬೆಂಕಿ ಬೆರೆತುಕೊಂಡು
ಭಾವವು ಹೊರದೂಡಿರೆ
ಬಾಳು ಮೊಳೆತು ಸುಗ್ಗಿ ನನೆತು
ಹೂವಿನಂತೆ ಮಾಡಿರೆ
ಆಹಾ ಚೆಲುವೆ ! ಎಂದು ಕುಣಿದೆ
ಮಿಕ್ಕ ಸಂಜೆ ಮುಬ್ಬಿಗೆ
ಒಹೊ ಒಲವೆ ! ಎಂದು ಕರದೆ
ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ಹುಬ್ಬಿಗೆ.

ಅಂದು ಏನ ಬೇಡಿದೆ
ಏನ ನೆನಸಿ ಹಾಡಿದೆ
ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ
ಎದೆಗೆ ಎದೆಯ ಅಪ್ಪಿಗೆ.

ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ
 ಕೂಡಿದೊಂದ ತಪ್ಪಿಗೆ
 ಏನೊ ಏನೊ ನೂತೆವು
 ಬದುಕಿನೆಳೆಗೆ ಜೋತೆವು

ಮೋಡದೊಂಸು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ
 ಮಳೆಯ ಮಿಂಚು ಕಂಡೆವು
 ಯಾವ ಫಲಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೊ
 ಮಣ್ಣು ಬೀಜ ಉಂಡೆವು
 ದುಃಖದೊಂದು ಶೂಲೆಯಲ್ಲಿ
 ನೋವುಗೊಂಡು ತಿಣುಕಿದೆ
 ಸುಖವ ತೊಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ
 ಹತ್ತು ಕಡೆಗೆ ಹಣಕಿದೆ.

ಇಬ್ಬಗೆಗೂ ಸೋತೆವು
 ಆಸರಾಗಿ ಆತೆವು
 ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ
 ಹೊರತಾದೆವು ಉಪ್ಪಿಗೆ.

ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ
ನಾವು ಬಿದ್ದ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ
ತಲೆಯ ತೆರೆದು ಬಂದಿತು
ಎಚ್ಚರೆಚ್ಚರೆಂದಿತು.

ಯಾವ ಲೋಕದಿಂದಲಿಳಿದೊ
ಹೊಸ ಸುಗಂಧ ಬೀರಿದೆ
ರಣೋತ್ಸಾಹ ಕಹಳೆಯಂತೆ
ನವಜೀತನ ಊರಿದೆ
ಇಬ್ಬರನ್ನು ನೂಗಿಕೊಂಡು
ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಎದ್ದಿದೆ
ಚಿತ್ತವೆಲ್ಲಿ ಎನುವಾಗಲೆ
ಕೊಡುವ ಮೊದಲೆ ಕದ್ದಿದೆ.

ಸಲ್ಲವಲ್ಲಿ ಸಂದಿದೆ
ನಿಲ್ಲವಲ್ಲಿ ನಿಂದಿದೆ
ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ
ಜೀವ ಜೀವದಪ್ಪಿಗೆ.

ಬೆಳಕು-ತೋರೆ ತೂರಿ ತೆರೆ
 ಕಣ್ಣಂಚಿಗೆ ಬಾಗಿದೆ
 ದಿನವು ಬಿದಿಗೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ
 ಚಂದ್ರ ನೋರೆಯಾಗಿರೆ.

ನಗೂ ನಗೂ ಹಾಗೆ ನಗು
 ಆಡು ಮಗಳೆ ಮಂಗಳಾ
 ತುಂಬಲಿ ಮನೆ ಸುರಿಯಲಿ ಸೊನೆ
 ಸೂಸುತಿರಲಿ ಅಂಗಳಾ.

ಮರವು ನಾವು, ನೀವು ಹೂವು
 ನಮಗೆ ನಲಿವು ನೀವಿರೆ
 ಇರಲಿ ನೀರು ಕಪ್ಪೆ ಕೆಸರು
 ಸಾಕು ಇರಲು ತಾವರೆ.

ಸ್ವರ್ಗ, ಮಕ್ಕಳಾಟ ಕಂಡು
 ಹಿಗ್ಗಬಲ್ಲ ಕಂಗಳೇ
 ಮಗುವಿನ ನಗೆ ಮಗುವಿನ ಬಗೆ
 ಮಗುವಿನ ಜಗ ಮಂಗಳೇ.

ರತ್ನಧವಳ ಮುತ್ತು ಹವಳ
 ಹಾಗೆಯೆ ಹುಸಿ ನಕ್ಕರೆ
 ತುಟಿಯಲೇನು ಜೊಲ್ಲು ಜೇನು
 ನಿನ್ನ ಬೆಲ್ಲ ಸಕ್ಕರೆ.

“ಮಗಳೆ ಮಂಗಳೆ, ಬಾರೆ ಕೇಳು ಕಥೆಯ
ಹರುಷವೀಯುವದು ಪರಿಹರಿಸಿ ವ್ಯಥೆಯ
ಬಿಡು ಪಾರಿಜಾತ ಹೂ ಆರಿಸುವದ
ಕೂತ ಪಾತರಗಿತ್ತಿ ಹಾರಿಸುವದ
ಪೋಣಿಸುವೆಯಂತೆ ಆಮೇಲೆ ಮಾಲೆ
ಇಡು ಬಕುಳಗಳನು, ಬಾ ಇತ್ತ ಬಾಲೆ.”

“ಏನಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಇಷ್ಟು ಮುದ್ದೆ ?
ಈ ಕತೆಯ ಕೇಳುತಿರೆ ಬರದೆ ನಿನ್ನೆ ?
ಕತೆಯು ಚಿಕ್ಕದೆ, ಹರಟೆಯಂತೆ ಉದ್ದೆ ?”

“ಬಾರೆ ಹರಟೆಯ ಮಲ್ಲಿ, ಕತೆಯು ಮುದ್ದು
ಹರಟೆಯಂತಲ್ಲ ಇದು; ಉದ್ದೋ ಉದ್ದು
ಬಹಳ ಚೊಕ್ಕದು, ನಿನ್ನ ನಗೆಯಂತೆ ಇದ್ದು—

“ಬೆಳಗು ನಾ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಯಕ್ಷಲೋಕಕ್ಕೆ
ದುಃಖ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲೆಡೆಯು ಶೋಕಕ್ಕೆ
ಅಲ್ಲಿ ಬರಿ ಹಾಸ ಬರಿ ಆಟ ಪಾಟ
ಏನು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ಒಂದೊಂದು ನೋಟ !

ಕುಣಿಕುಣಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು
ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲು ಹಾಗೆ ಹಾಡುವರು.”

“ನೀನೇನ ಮಾಡಿದೆ, ಅದನು ನೋಡಿ
ಅಣ್ಣ, ಕುಣಿದೆಯ ಹಾಡಿ ಅವರ ಕೂಡಿ
ನಿನ್ನ ಕವಿತೆಯ ಹೇಳಿ ಅದರ ಜೋಡಿ ? ”

“ ಇಲ್ಲಕ್ಕ, ನನಗಿಲ್ಲಿಯರಿವೆ ಇರಲಿಲ್ಲ
ಆ ನೋಟದಲಿ ಬೇರೆ ಸರಿವೆ ಇರಲಿಲ್ಲ
ಎನು ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ! ಎನು ಹೂವುಗಳು!
ಎಂಥ ಹಳ್ಳಗಳು! ಎಂಥೆಂಥ ರಾವುಗಳು!

ಅಲ್ಲಿ ಗಿಳಿ-ಹಿಂಡು ಹಾರಾಡುತ್ತಿತ್ತು
ಹಸುಗೂಸಿನಂತೆ ಚೀರಾಡುತ್ತಿತ್ತು
ಜೇಡ ಬಲೆಯಲಿ ಉಯ್ಯಲಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ನೈ ಹಸಿರು ಕೆಂಚೂಚು ಕರಿಯ ಕೊರಳು
ಪಚ್ಚೆ, ಮಾಣಿಕ, ಕೆಚ್ಚೆ ನೀಲಹರಳು
ದೊಡ್ಡವಿರಲಿಲ್ಲ ಅವು ಈಟು ಈಟು
ಕಣ್ಣು ಪಾಪೆಯ ನೆರಳಿನಂತೆ ಧಾಟು
ಕೆಲವು ಕಡಲೆಯ ಮಾಟ, ಮಾಮಿಡಿಯ ಮಾಟ
ಚಿತ್ರದಂತಿತ್ತು ಜೀವಂತ ಆಟ.

ಅವುಗಳನು ನಾ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯ ಹೋದೆ
ಹಿಡಿಹಿಡಿಯುತ್ತಿರಲು ನಾ ಹುಡುಗನಾದೆ
ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿತ್ತು ಬಾಲಬೋಧೆ.

ಮತ್ತೆ ಬೇರೇ ಹಕ್ಕಿ ಏನು ಚಿತ್ರ
ರೆಕ್ಕೆ ಮೂಡಿದ ಹಾಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರ ಪತ್ರ
ಒಳಗಿರುವ ಭಾವಗಳ ಬಣ್ಣ ಮೂಡಿತ್ತು
ರಸ ಸರಸವಾಡುವೊಲು ಜೀವಗೂಡಿತ್ತು. ”

“ ಹೀಗೆಂದರೇನಣ್ಣ ಏನು ಆಗಿತ್ತೇ ?
ಮೊದಲೇನು ಹೆಣದಂತೆ ಜೀವ ಹೋಗಿತ್ತೇ ? ”

“ ಒಳಿತನ್ನು ನನ್ನ ಬಂಗಾರಮಣಿ ಗಿಣಿಯೇ !
ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಅಣಿಯೇ ? -

ಏಳು ಬಣ್ಣವ ನಾದಿದಂತಿತ್ತು ಹಕ್ಕಿ
ಜೀವ ನಾದಕೆ ಮೂಡಿದಂತೆ ರೆಕ್ಕೆ
ಏಕೆ ಚೆನ್ನಾ, ನಡುವೆ ಋಕೈಂದು ನಕ್ಕಿ ?
ಏಕೆ ನೋಡುವೆ ಹೀಗೆ ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿ ? ”

“ ಮುಂದೆ ಹಾರಲಿ ಹಕ್ಕಿ ರೆಕ್ಕೆಯಿಕ್ಕಿ
ಕತೆಯು ಕುಂಟುತ್ತಲಿದೆ ಎಲ್ಲೊ ಸಿಕ್ಕಿ ”

“ ಹೌದು, ಆ ಹಕ್ಕಿಯನು ಹಿಡಿಯಹೋದೆ
ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯುವದೆಂದು ತಿಳಿಯದಾದೆ
ಏನದರ ಹಾರಾಟ ಏನು ಚೆಲ್ಲಾಟ
ಗರಿಯ ಅಲುಗಾಟ ಕುಲುಕಾಟ ಮಾಟ !

ಆದರಯ್ಯೋ! ಅಲ್ಲು ಬಲೆಯು ಒಟ್ಟಿತ್ತು
ಜೀಡಹುಳುವಿನ ಕೃತಿಗೆ ಬುರುಸುಗಟ್ಟಿತ್ತು.

ಹಿಡವ ಆಸೆಗೆ ಹಕ್ಕಿ ನುಗಿಸಿದನು ಒಳಗೆ
ಅದುವು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಳಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು ಬಲೆಯ ಎಳೆಗಳಿಗೆ
ಕಂಡಿತಾವದೊ ಜೀವದಾಸೆಯಂತೆ
ಮಾಸ ಮುಸುಕಿರುವಂಥ ಕೂಸಿನಂತೆ.

ನನ್ನ ಕೈಹಕ್ಕಿ ಮುಟಮಾಯವಾಗಿ
ನಿನ್ನ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ನೀನೆ ತಾಯಾಗಿ.”

“ನನ್ನ ಕೂಸಾಗಿತ್ತೆ, ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ
ಎಷ್ಟು ನೊಂದಿತೊ ಪಾಪ ನನ್ನ ಚಿನ್ನ!”

“ತಾಯಾಗಿ ಹಾಯಾಗಿ ತಾನೆ ಆಡುತ್ತ
ನೀನು ಲೀಲೆಯೊಳದ್ದೆ ಮಗುವ ನೋಡುತ್ತ
ಆಗ ನಿನ್ನ ರೂಪ ಏನು ರೂಪ!
ರಾಣಿ ಎನಬಹುದಾಗಿತ್ತು ರಾಜ ಭೂಪ.

ನಿನ್ನ ರೂಪಕೆ ತಕ್ಕ ನಿನ್ನ ಮಗುವು
ಸುಖದ ಮುಖದೊಳಗುಕ್ಕಿ ಬಂದಂತೆ ನಗುವು
ಮುಖ ಮುದ್ದು ತುಟಿ ಮುದ್ದು ಗಲ್ಲ ಮುದ್ದು
ಕುರುಳು ಹಣೆ ಕಣ್ ಮುದ್ದು ಎಲ್ಲ ಮುದ್ದು.

ನಿನಗಿಂತಲೂ ನಿನ್ನ ಕೂಸೆ ಮುದ್ದು
ಎನ್ನುವಂತೆ ನಿಂತಿತ್ತು ನಿನ್ನನೊಡ್ಡು—
ಹೀಗೆನ್ನುವಾಗ ಮಂಗಳೆ ಬಂದು ಎದ್ದು
ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕೊಡುವಳೇನೊ ಗುದ್ದು
ಎಂದೆ, ಕೆನ್ನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಳೊಂದು ಮುದ್ದು.

ಮೊದಲಾಡಿ ತೊದಲಾಡಿ ತೆರೆದು ಬಾಯಿಯನು
ಆ ಕೂಸ ಕರೆದಿತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿಯನು
ಆ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿಹಳೊ ಇನ್ನುವರೆಗು
ಎನುತ ತಡಕಾಡುತ್ತ ನಿಡೆವರೆಗು....

ಆಹಾ ಏನಿದು ! ಎನುತ ನಾನು ಎದ್ದೆ
ನಿನಗಾಗ ಸಕ್ಕರೆಜೊಂಪುನಿದ್ದೆ
ನಿನಗಾಗಿ ಈ ಕತೆಯ ನೆನಪು ಇಟ್ಟು
ಹೇಳುವಾಗಲೆ ಮಾತು ಬಿಗಿದು ಬಿಟ್ಟೆ.

ನನ್ನ ಮಾತಾಗದಿರಲದಕೆ ಬಲೆಯು
ಹಿಡಿವ ಆಟವು ಆಗದಿರಲಿ ಕೊಲೆಯು
ಒಡಲ ನೂಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಇಬ್ಬನಿಯು
ಎಂಬಂತೆ ಮಿನುಗುತಿರಲೀ ಕಥಾಮಣಿಯು. ”

“ ಕಥೆ ಆಯಿತೇ ಅಣ್ಣ, ಬಹಳ ಸಣ್ಣ
ಕಥೆಯ ಮೈಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಿದರ ಬಣ್ಣ. ”

ಮಂಗಳೆಯೊಂದಿಗೆ | ಹಿಗ್ಗಯ್ಯು ತಂದೆಗೆ ||
 ಕುಣುಸ್ಯಾಡಿ ಕೂಸಿಗೆ | ಅರಳಿಸಿ ಆಸೆಗೆ ||
 ರಾಗದ ಸಾಟಿಗೆ | ತೂಗ್ಯಾಡೊ ಧಾಟಿಗೆ ||
 ಒಲಿದಾಡೊ ರೀತಿಗೆ | ಹಾಡ್ಯಾನೊ ಗೀತಿಗೆ ||
 ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಹೊರಟೇದಿ ಬಾವಿಗೆ ||

ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಹೊರಟೇದಿ ಬಾವಿಗೆ ||
 ಕಿರಗೀಯ ನೀರಿಗೆ | ಒವೆಯೂತ ದಾರಿಗೆ ||
 ಗೆಜ್ಜೆಯು ಗೆಜ್ಜಿಗೆ | ತಾಕ್ಯಾವ ಹೆಜ್ಜಿಗೆ ||
 ಏನಾರ ನಡಿಗೆ | ಯಾವೂರ ಹುಡಿಗೆ ||
 ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಹೊರಟಾಳ ಬಾವಿಗೆ ||

ಎರಡೂನು ಸಾಲಿಗೆ | ಹಾದ್ಯುಡ್ಡ ಬೇಲಿಗೆ ||
 ಗುಲಬಾಕ್ಷಿ-ಮಲ್ಲಿಗೆ | ಕೇಳ್ಯಾವೊ ಕಲ್ಲಿಗೆ ||
 “ ಕಳಿಸೋದೆ ನೀರಿಗೆ | ಇಂಧ ಸುಕುಮಾರಿಗೆ ||
 ಚ್ಯಾಚಾವಂಗಾಲಿಗೆ | ಮುಚ್ಚಂಜಿ ನಾಲಿಗೆ ” ||
 ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಬಂದ್ಯಲ್ಲ ಬಾವಿಗೆ ||

ಮಾತೀಗು ಆಚೆಗೆ | ಮಿರಿದ್ದ ನಾಚಿಗೆ ||
 ಮುಸುಕ್ಯಾವ ಹೂವಿಗೆ | ಬಂದೀಯೆ ಬಾವಿಗೆ ||
 ಗಿಲುಕೆಂಬೊ ಬಳಿಗೆ | ಕೆಲಸೊಂದು ಗಳಿಗೆ ||
 ಗೆಳತೇರ ಒಂದಿಗೆ | ಸೇದಿದೆ ಬಿಂದಿಗೆ ||
 ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಬಂದೀಯೆ ಬಾವಿಗೆ ||

ಮೂಗೇನ ನೇರಿಗೆ | ಹೊರಳೇದೆ ಊರಿಗೆ ||
 ತಲಿಮ್ಯಾಲೆ ಬಿಂದಿಗೆ | ಕಾಲಾಗ ಅಂದಿಗೆ ||
 ತುಂ ತುಮುಕು ತುಂಬಿದೆ | ಬಿಂದೀಗೆ ಅಂತಿದೆ ||
 ಝಣ್ಣ್‌ಝಣ್ಣ ಅಂದಿಗೆ | ಅಂದಾವ ಹೊಂದಿಗೆ ||
 ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಹೋಗಿದ್ದೆ ಬಾವಿಗೆ ||

ಒಂದೇನೆ ಬಾರಿಗೆ | ಹೋದೆ ಸೀ-ನೀರಿಗೆ ||
 ಬೆವರೇನ ಸಾರಿಗೆ | ತಂದೀದಿ ಯಾರಿಗೆ ||
 ಇಬ್ಬನಿ ಹೂವಿಗೆ | ನಸುಕೇನ ಜಾವಿಗೆ ||
 ಮುತ್ತನಿ ಮಾರಿಗೆ | ಮುತ್ಯಾವೊ ನಾರಿಗೆ ||
 ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಹೋಗಿಯು ಬಾವಿಗೆ ||

ಕೆಲಸಾನ ಆಟಿಗೆ | ಮಾಡೂವ ಸೂಟಿಗೆ ||
 ಹಸನಾದ ಧರತಿಗೆ | ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಗರತಿಗೆ ||
 ಕುಣಿಸಿದೆ ಇಂದಿಗೆ | ಕಣ್ಣೆಟ್ಟ ಮಂದಿಗೆ ||
 ನೀವಾಳ ದಿಟ್ಟಿಗೆ | ಕಣ್ಣೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ||
 ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಹೋಗಿದ್ದೆ ಬಾವಿಗೆ ||

ಮಂಗಲೆಯೊಂದಿಗೆ | ಹಿಗ್ಗಾಯ್ತು ತಂದೆಗೆ ||
 ಕುಣಿಸ್ಯಾಡಿ ಕೂಸಿಗೆ | ಅರಳಿಸ ಆಸೆಗೆ ||
 ರಾಗದ ಸಾಟಿಗೆ | ತೂಗ್ಯಾಡೊ ಧಾಟಿಗೆ ||
 ಒಲಿದಾಡೊ ರೀತಿಗೆ | ಹಾಡ್ಯಾನ ಗೀತಿಗೆ ||
 ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ | ಹೊರಟೇದಿ ಬಾವಿಗೆ |

ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ-ಗೀತಗಳು

೧. ತಂಗಿ ಜಾನಕಮ್ಮ
೨. ಸಂಭಾವನ
೩. ಪಂಪನಿಗೆ
೪. ಓ ರಾಜ್ಯಸಂನ್ಯಾಸಿ
೫. ಬುದ್ಧ

ತಂಗಿ ಜಾನಕಿ ನಿನ್ನ
 ವೈದೇಹದೊಲವಿನಲಿ
 ಓಲೆ ಬಂದಿತು ಒಂದು, ಇತ್ತ ತೇಲಿ
 ಯಾರಿಗಾರೋ ಎನುವ
 ನಾಸ್ತಿಕತೆಯನು ನೂಕಿ
 ದಾಟಿ ದಿಕ್ಕಾಲಗಳ ಸುತ್ತ ಬೇಲಿ.

ಕವಿಯು ಮಾನಸಪುತ್ರ
 ಅವನು ಆಗಸದೇಹಿ
 ಮಾತಿನಲೆ ಮೂಡುವನು, ಭಾವಜೀವಿ.
 ಮೈಯಾಚಿ ಉಸಿರಾಚಿ
 ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಾಚಿ
 ಅವನ ಹೂವರಳುವದು ಭಾವದೇವಿ.

ನೂರು ತಂಗಿಯರ ನಿ-
 ನೇರದ ನೇಹದಿ ಮಿಂದು
 ಮಿಂಚಿನಾಚಿಯ ಬೆಳಕ ಬಯಸಿ ಒಳೆದು
 'ದೋಷರಾಹಿತ್ಯದಾ
 ಕಲ್ಪನಾರಾಜ್ಯದೊಳು
 ಸಗ್ಗ ದೂಟವನುಣುವ ರೂಪು ತಳೆದು.'

ಅದನು ನೀ ಕಂಡವಳು
 ಬೇರೆ ಕಾಣಿಕೆಯೇಕೆ
 ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲೆಯ ತಲೆಯ ಪೆರೆಯೇ
 ಪೂರ್ಣಿಮಾ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ
 ತೆರೆದೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ
 ನಿನ್ನ ನಂದನಕೇನು ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇ.

ಝೇಂಕೃತದ ಸುಳಿ ಹಿಡಿಪು
 ಅಂತರಂಗಕೆ ನುಗ್ಗು
 ಕಮಲವನವಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮವಹುದು
 ಭಾವಶಿಖರಗಳಲ್ಲಿ
 ಜೀವಪುರ ನೆಲಸಿಹುದು
 ಅದನು ನೀ ವೈದೇಹಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ವಿಷಯ ವಿಷ ವಿಷಮವನು
 ತಳ್ಳಿ ಪದತಲದಾಚೆ
 ಸಪ್ತಸ್ವರ್ಗವ ಸೀಳಿ ಮೇಲೆ ಹಾರು
 ಅಲ್ಲಿರುವ ನಲಿವೊಲವು
 ಇಲ್ಲಿರುವ ಬಲ ಚೆಲುವು
 ಮಿಕ್ಕ ಸೂಸುವ ಹಾಗೆ ಜಗಕೆ ಸಾರು.

ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೀಕಂಠದಿಂದ ಸಾರಿದ ವಾಣಿ
 ಅಂದು ವೀಣಾಪಾಣಿಯಾಗಿ ಬಾಜಿಸಲಾಗಿ
 ಆ ರಾಗವೇ ಜನದ ಅನುರಾಗವೆನೆ ಮಾಗಿ
 ರಾರಾಜಿಸುವದಿಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಹೃದಯದ ರಾಣಿ
 ಆ ಪ್ರಗಾಥದ ವಾಣಿ ನಾಡನೌಕೆಯ ನೂಗಿ
 ಧ್ರುವಪ್ರವಾಸಕೆ ದಿಕ್ಕುಗಾಣಿಸುವ ಚುಕ್ಕಾಣಿ-
 ಯಾಗೆಯದ ಹೇಳುವೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಮಾಣಿ
 ಮೆರೆವನಗೊ, ನಾಡನಂಬುಗೆಯ ಅಂಬಿಗನಾಗಿ.

ಇಂಥ ಉಜ್ವಲ ಚಿತ್ರದೊಂದು ಕೀರ್ತಿಪ್ರಭೆಗೆ
 ಕಳೆಕಟ್ಟಬೇಡವೇ ಶ್ಯಾಮಶೀಮಾರೇಖೆ
 ಎನೆ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ನೆಲಲಾಗಿ ನೆಲಸಿದೆ ಛಾಯೆ
 'ಇದುವೆ ಸಂಭಾವನೆಯೆ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ತಾಯೆ?'
 ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಬಾನದನಿಯು ಸಾರಿತು ಸಭೆಗೆ
 'ವಿಷ ನುಂಗಿ ಶ್ರೀಕಂಠ, ಬೇರೆ ಭೂಷಣ ಬೇಕೆ?'

ಶ್ರೀಲಲಿತ-ಮಾಧುರ್ಯ-ಸೌಂದರ್ಯ-ಗಾಂಭೀರ್ಯ
 ದೇಶಕದಿಂದೆಸಗಿ ಕಾವ್ಯಪ್ರಾಥಿಯಲಿ ಮೆರೆದು
 ನಿನ್ನ ಸಾಸಿರ ಕರದ ಕರ ಚೆಲುವಿನಲಿ ಬರೆದು
 ಕನ್ನಡದ ಸವಿನುಡಿಯ ಬಾನ ಬೆಳಗುವ ಸೂರ್ಯ
 ಈಗಳೂ ನಡೆದಿಹುದು ಕವಿಯೆ ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯ
 ನಿನ್ನ ನವರಸದ ತವನಿಧಿ ಜಲಧಿಯೊಲು ಮೊರೆದು
 ಸುಮನಸರ ಸೌಮನಸ್ಯದ ಸುಮನಗಳ ಕರೆದು
 ಇಂದಿಗೂ ಮೊಳಗುತಿದೆ ದಿವ್ಯದುಂದುಭಿ ತೂರ್ಯ.

ಪಸರಿಸಿದ ಮಸಳಿಸಿದ ಮತ್ತೆ ಪಸರಿಸಲಿರುವ
 ನಿನ್ನ ಪುಟವಹಸಾಜಮಾದ ಪುಲಗರಿಯ ತಿರುಳು-
 ಗನ್ನಡಕೆ ದೆಸೆದೆಸೆಯ ದೇಸಿಗನ್ನಡ ಬರುವ
 ಒಸಗೆ ಬೀರಲಿ ಅಚ್ಚಕೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ಹುರುಳು
 ಇಹ-ಪರ-ಮಹಾನುಭಾವ ವ್ಯಂಜನೆಗೆ ಸಾಕು
 ಕನ್ನಡವು ಕನ್ನಡವ ಕನ್ನಡಿಸುತಿರಬೇಕು.

ಓ ರಾಜ್ಯಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಜನಗಹನ ವನವಾಸಿ
 ನೀನು ಪೌರುಷವಂತನೆನಲೊ, ದೈವದ ಶರಣ !
 ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಕಿರಣ ಸಾರಿ ಸತ್ತಿತು ಮರಣ.
 ಏನು ನಿನ್ನಾ ಮಾರ್ಗ—ನಿನ್ನದೇ ಆ ದೇಸಿ.
 ಅಪಜಯದ ಹೆಂಟೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸುಟ್ಟಿ
 ನೀನು ಅಗಿಯದ ನರಕವಿಲ್ಲ, ಮುರಿಯದ ಕಟ್ಟಿ
 ದಿತಿಯ ಸಂತತಿಯಿಂದ ಆಯ್ತು ಮೂರಾಬಟ್ಟಿ
 ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ವಿಜಯಸ್ತಂಭ ನೀನೆಟ್ಟಿ.

ಆದರಿದು ಚಿತ್ರ, ಓಹೋ ಮರೆತೆ; ಈ ಮಾಯೆ
 ಕನ್ನಡಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಣ್ಣಿನಾಚಿಗೆ ಸಾಗಿ
 ಗಗನಗಮನವಗೈವ ಆ ವಿವೇಹದ ಛಾಯೆ
 ರೋಮರೋಮದಿ ಕಣ್ಣತೆರೆವ ಜೀವನ-ರೇಖೆ
 ಇರಲು, ಬಣ್ಣೆ ಸಲೇಕೆ? ಬೇರೆ ಮಾತೇ ಬೇಕೆ?
 ಚಿತ್ರಕನ ಕೃತಿಗಾಗಿ, ಸುಂದರಾಕೃತಿಗಾಗಿ.

ಬುಧ್ಧ, ಬುಧ್ಧ—

ಜಗವೆಲ್ಲ ಮಲಗಿರಲು ಇವನೊಬ್ಬನೆದ್ದ
 ಮಡದಿ ಮಗು ಮನೆ-ಮಾರು ರಾಜ್ಯ-ಗೀಜ್ಯ
 ಹೊತ್ತಿರುವ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಿತಾಜ್ಯ
 ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದವು ಎಲ್ಲೋ ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳು
 ಬಿಚ್ಚಿ ಉದೀತು ಎಲ್ಲೋ ಮನದ ಬಾಳು
 ಹೊರಟ ಹೊರಟೇ ಹೊರಟ, ಹೊರಟನೆತ್ತೋ
 ಸಾಹಸಿಯ ಗೊತ್ತುಗುರಿ ಅವಗು ಗೊತ್ತೋ !

ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧವ ದಾಟಿ, ಮದ-ಮತ್ಸರವ ತುಳಿದು
 ಮೋಹ-ಲೋಭವ ಮೆಟ್ಟಿ ಅಡಿ ಕಿತ್ತಿ ಇಟ್ಟು,
 ಇದೊ ತಗ್ಗು, ಅದೊ ಗುಡ್ಡ, ಅಗೊ ಸುಲೆಯ ಬೆಟ್ಟ
 ನೆಲ ತೆಳಗೆ ಬಟ್ಟ.

ಎರಿದೇರಿದನೇರಿ ಗಾಳಿಗುದುರೆ ಸವಾರಿ
 ಚಂದ್ರಕಿರಣವ ಮೀರಿ ಸೂರ್ಯ ಸೇರಿ
 ಬೆಳಕನ್ನೆ ಹಿಂದೊಗೆದು ತಮದ ಬಸಿರನೆ ಬಗೆದು
 ಅಸ್ಪರ್ಶ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ.
 ಬುದ್ಧ-ಬುಧ್ಧ-ಬುಧ್ಧ
 ಶಬ್ದ-ನಾದ ಧ್ವನಿಯ ಸದ್ದ ಮೊರಿದ್ದ.
 ಇಲ್ಲ ಎಂಬುವ ಕೊನೆಗೆ ಆತ್ಮ ಶುದ್ಧ
 ಇದ್ದರೇನಿಲದಿದ್ದರೇನೆನಲು ಗೆದ್ದ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿವರೆ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿ
 ಇದ್ದುದಿದ್ದಂತಿತ್ತು ಜನನ-ಮರಣದ ಜೋಡಿ
 ಗೆದ್ದುದೇನೆಂದೆನುತ ಮರಳಿ ಜಿಗಿದ
 ಭೂತಜಾತದ ಎದೆಯ ಸೀಳಿ ಸಿಗಿದ
 ಅದೆ ತನ್ನ ಮನೆಯೆಂದು ಸಿದ್ಧ ಬಗೆದ.

ಬುದ್ಧನೆಂಬುವ ಒಬ್ಬ ಎಂದೊ ಇದ್ದ
 ಎನುವಂತೆ ಇಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ
 ಬುದ್ಧ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಹಳೆ ಜಗವು ಸತ್ತ
 ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ, ಹಾಗೆ ಇತ್ತು.
 ಬುದ್ಧ ಸತ್ತನು ಎಂದು ಯಾರಿಂದರೂ
 ಬುದ್ಧನ ಜಯಂತಿಗಿದೆ ಜಯವೆಂದಿಗೂ
 ಬುದ್ಧನ ಸಮಾಧಿಯದು ಮಾನವನ ಹೃದಯ
 ಅದುವೆ ಕಾಯುತ್ತಲಿದೆ ಕಲ್ಪಿ ಉದಯ.

ದೇಶ : ಸಮಾಜ

೧. ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ
೨. ನೀವಾರಲಾ !
೩. ಸಿದ್ಧರಾಮರ ವಚನವನ್ನು ನೆನೆದು
೪. ಪಡುವ-ಕಡಲ ಅಂಬಿಗರ ಹಾಡು
೫. ಬಂದಿಕಾರಾ ಶ್ರಾವಣಾ
೬. ಅನ್ನಯಜ್ಞ
೭. ನರ್ಸ

ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದೇ !

ಇಂದೇ ಮುಂದೇ ಎಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದೇ

ಜಗದೇಳಿಗೇಯಾಗುವದಿದೆ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದೆ ||

ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ-ಮನ-ಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡವದು ಒಂದೇ

ಒಂದೇ ಜನವೂ ಒಂದೇ ಮನವೂ ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಂದೇ

ಕುಲವೊಂದೇ ಸ್ಥಲವೊಂದೇ ನೀತಿಯ ನೆಲೆಯೊಂದೇ

ಹೀಗೆನ್ನದ ಹೆರವರು ಅವರಿದ್ದರು ಒಂದೇ

ಇರದಿದ್ದರು ಒಂದೇ !

ಕನ್ನಡವೆಂದೂ ಒಪ್ಪದು ಕರ್ನಾಟಕ ನಿಂದೇ

ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದೇ || ೧ ||

ಕನ್ನಡ ಮಾತೇ ಮಾತೆಯು, ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದೇ

ಅದು ದೈವತ ಅದು ಜೀವಿತ ಒಪ್ಪಿಹೆವದುವೆಂದೇ

ನಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮದು ಅವರದು ಈ ಆಸ್ತೀಪಾಸ್ತೀ.

ನಃಡಿನ ತಾಯಿಗೆ ಸೇರಿದೆ, ಬೇರೆಯ ಮನೆ ನಾಸ್ತೀ

ಕನ್ನಡ ಕಾಯಕದಲ್ಲೆಲ್ಲವು ಕಮ್ಮೀಜಾಸ್ತೀ ||

ಇದನೊಪ್ಪದ ಹೆರವರು ಅವರಿದ್ದರು ಒಂದೇ

ಇರದಿದ್ದರು ಒಂದೇ !

ಕರ್ನಾಟಕ ಹಿತ-ವಿಹಿತವು ಕನ್ನಡ-ಕುಲದಿಂದೇ

ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದೇ || ೨ ||

ಕನ್ನಡವೂ ಭಾರತವೂ ಜಗವೆಲ್ಲವು ಒಂದೇ
 ತುಂಬಿದೆ ಕನ್ನಡ ಕುಲವನ್ನೊಪ್ಪುವ ಕುಲದಿಂದೇ
 ಕನ್ನಡ ದೀಕ್ಷೆಯ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಆರ್ಯ
 ಕನ್ನಡ ತೇಜವು ಸಾರಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕಾರ್ಯ
 ಕನ್ನಡ ನಡೆ ಇರದವರೇ ಶೂದ್ರರು ಅನಿವಾರ್ಯ
 ಇಂತರಿಯದ ಹೆರವರು ಅವರಿದ್ದರು ಒಂದೇ
 ಇರದಿದ್ದರು ಒಂದೇ !

ಉಗ್ಗಡಿಸಿರಿ ನಾಸ್ತಿಗೆ ಜಯ ಜಯ ಜಯ ಜಯವೆಂದೇ
 ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದೇ ! || ೩ ||

ನೀವಾರಲಾ ನೀವಾರಲಾ ನೀವಾರಲಾಃ

ಯಾರೋಃ ಯಾರೋಃ.....

ನೀವು ತುಳವೀ ತೊಡೆಗಳೋ

ನಿಮ್ಮೆಡೆಗಳೋ!

ನೀವು ಆಡುವ ಬಾಯಿಯೋ

ಅದೆ ತಾಯಿಯೋ!

ನೀವು ಅಪ್ಪುವ ತೋಳೋಳೇ

ನೀವು ಬದುಕುವ ಬಾಳೋಳೇ

ತಾಯಿ-ಎದೆ ತುಂಬಿರುವದಣ್ಣಾ

ಬರಿದೆ ಮರುಗುವಿರೇತಕೆ

ಬನ್ನಿ ತಾಯಿಯ ಜೀತಕೆ

ಮೆಟ್ಟಿ ನಡೆದುದೆ ಕನ್ನಡ

ಮುಟ್ಟಿ ನುಡಿದುದೆ ಕನ್ನಡ

ಮಾಡಿರಯ್ಯಾ ಮಾಟವಾ

ಹೂಡಿರೋ ಹೊಸ ಆಟವಾ—

ನೀವಾರಲಾ ನೀವಾರಲಾ

ಯಾರೋಃ ಯಾರೋಃ....

ವರಯತೀಶ್ವರ ಸಂಗವೋ | ಆ-

ನಂದತೀರ್ಥರ ಲಿಂಗವೋ | ಬಸ-

ವಣ್ಣನವರಾ ಲಿಂಗವೋ |

ಪೂಜ್ಯಪಾದರನಂಗವು

ಶಂಕರನ ನಿಃಸಂಗವು

ಬಂತೆ ಎಲ್ಲಕು ಭಂಗವು ?
 ಹೊಲೆಯ ಕಳೆವನು ಹೊಲೆಯನೇ ?
 ನೆಲದ ಮಗ ಒಕ್ಕಲಿಗನೇ ?
 ದುಡಿದು ಬದುಕುವ ಬಡವನೇ ?
 ಏನು ನುಡಿವಿರಿ ? ಎಂತೆ ನಡೆವಿರಿ !
 ರಸವು ಇದ್ದುದೇ ಹೃದಯವೋ !
 ಇಳೆಯ ಡೈವವು ಸದಯವೋ !

ನೀವಾಕಲಾ ನೀವಾರಲಾ

ಯಾರೋಸ ಯಾರೋಸ....

ಬಾಯ್ತುಂಬಿ ನುಡಿಯುವ ಬ್ರಹ್ಮವು
 ಕಾಲ್ ಕೈಗು ಕುಣಿಯುವ ಕರ್ಮವು
 ಮೈದುಂಬಿ ತುಡಿಯುವ ಧರ್ಮವು

ಅವು ನಮ್ಮವೋಸ ಅವು ನಿಮ್ಮವೋಸ

ಜೀವ ನರ್ತಿಸಿ ನಡೆಯಿರಿ

ಹೃದಯ ಮೂರ್ತಿಸಿ ನುಡಿಯಿರಿ

ದಿವ್ಯ ಲಯವನೆ ಹಿಡಿಯಿರಿ.

ಎಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲೆನೆ ನಾಡಿಗೆ ?

ರಾಗ ಬೇರೆಯೆ ಹಾಡಿಗೆ ?

ಕಾಯಿ ಬಂದಿವೆ ಪಾಡಿಗೆ.

ತಮಿಳರಣ್ಣಾ ತೆಲಗುತಮ್ಮಾ ಕೇರಳದ ಕಿರಿಸೋಡತಾ

ಆರದಿರಲೈ ಆದರಾ

ಮಹರಾಷ್ಟ್ರನಿರು ನೀನುತ್ತರಾ

ನೆರೆಹೋಕೆಯಾಗಲಿ ಹತ್ತಿರಾ

ಬೆಳೆಸೋಣ ಇಬ್ಬರ ಎತ್ತರಾ
 ಪಕ್ಕಕಿರಲೀ ಕೊಂಕಣಾ
 ಕೊಡುಗ ತುಳುವರು ತೆಂಕಣಾ
 ಬಡಗ ತೊದವ ಕುರುಂಬ ಇರುಳರು
 ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟಲಿ ಕಂಕಣಾ
 ಹಿಂದಿಯವನೂ
 ಮಂದಿಯವನೇ !
 ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಬಂಧುವು
 ಸ್ವೈರವೇ ಸ್ವಚ್ಛಂದವು ?
 ನಡುವೆ ಕನ್ನಡ ಬಾಳಲಾ
 ಆಳುವವನೇ ಆಳಲಾ
 ನಾಟ್ಯ ನಡೆದಿದೆ ತಾಳಲಾ
 ನೀವಾರಲಾ ನೀವಾರಲಾ
 ಯಾರೋಸ ಯಾರೋಸ....

ಎಲ್ಲೋ ಇದೆ ಅರವಿಂದವು
 ನೆಲಕೆ ಗಮಗಮ ಗಂಧವು
 ಜೀವದೊಳು ಜಿನಬಂಧವು
 ತಾಯಿ-ಬಾಳಿನ ಛಂದವು
 ಪಂಪನೇ ರತ್ನಾಕರಾ
 ಸರ್ವಜ್ಞ ಪ್ರಭುವೇ ಹರಿಹರಾ
 ಶುಕರೂಪ ವಿಠಲಪುರಂದರಾ

ಜಯವು ಗರತಿಯ ಹಾಡಿಗೇ
 ಕಲ್ಪಿ ಶಿಲ್ಪಿಯ ಗಾಡಿಗೇ
 ಕಲ್ಲು ಹಾಡಿದ ನಾಡಿಗೇ !
 (ಹಗೆಯು ಆಗಲಿ ಕಾಡಿಗೇ)
 ಕರ್ತಾರ ಹಾಕಿದ ಕಮ್ಮಟಾ
 ಚಾಮುಂಡರಾಯನ ಗೊಮ್ಮಟಾ
 ತನ ನಿಧಿಯ ಹಾಗೆಯೆ ತೇಯಲಿ
 ವಿರಲವೆಂಕಟ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
 ಕೃಷ್ಣ ಮಹಬಲ ಕಾಯಲಿ
 ಅಸುರ ದುರ್ಗುಣ ಸಾಯಲಿ
 ಮರ್ಯಾದೆ ಮೊರದೆ ನಡೆಯಿರಿ
 ವಿಶ್ವತಾಳವ ಹಿಡಿಯಿರಿ
 ಬೇಡ ಸೀಮಾಭಂಗವು
 ಎಲ್ಲೆಡೆಗು ಶಿವಲಿಂಗವು
 ರುದ್ರಭೂಮಿಯ ಭಸಿತಕೇತಕೆ
 ಹಸಿದು ಕಿಸಿವಿರಿ ಬಾಯನು ?
 ನೋಡಿ, ನಡುಗುವ ತಾಯನು.
 ನೀವಾರಲಾ ನೀವಾರಲಾ
 ಯಾರೋಸ ಯಾರೋಸ.....

“ ಕಲಿಕಾಲ ಕೆಟ್ಟದ್ದು, ನರರು ಸುರರಸುರರಿಗಿಂತ
ಬಲ್ಲಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾ
ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವೆನು.”

— ಸಿದ್ಧರಾಮ ಪುರಾಣ

(ಸಂ. ೯. ಪದ್ಯ ೫೩)

ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಇರುವೆನೆಂಬಿರಿ ತಂದೆ
ಗೆದ್ದುಗೆಯನೇರುವದೆಂದು ಹೇಳಿ?
ತಮ್ಮ ಹಿರಿಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕಮಲವರಳುತ್ತಿಲ್ಲ.
ಮತ್ತೆ ಕಾಣುವದೆಂದು ಭಕ್ತಕೇಳಿ?

ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೊನ್ನಲಿಗೆ ಸೊನ್ನಲಿಗೆಯಲಿ ತಾವು
ಹೀಗಿದ್ದು ಬರಿ ಹೊನ್ನೆ ಹೊಳೆಯುತಿಹುದು.
ಹೊನ್ನಿನಲಿ ಹುದುಗಿಟ್ಟ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತದ ಅಭಯ
ಬಡತನವನಷ್ಟನೇ ತೊಳೆಯುತಿಹುದು.

ತೋಟದೊಳಗೆತ್ತಲೂ ಆರಾಮವೆನಿಸಿದರು
 ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಸೊಲ್ಲು ಕೇಳುತಿಲ್ಲ.
 ತಮ್ಮ, ತಮ್ಮವರ, ತಮ್ಮಂಥವರ ಕತೆವಚನ
 ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳೂ ಹೇಳುತಿಲ್ಲ.

ಧೂಳಿಮಾಕಾಳನೇ ವೈಗೊಂಡು ಬೀಸುತಿರೆ
 ನಿಮ್ಮ ಬೇವೇ ತಂಪು ಸೂಸುತಿರಲು
 ಬಿಸಿಲೆಷ್ಟು ಕಾದೀತು ಬೆವರೆಷ್ಟು ಹೋದೀತು
 ನಿಮ್ಮ ಕೆರೆಯೇ ವೈಯ ಮಿಸುತಿರಲು

ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಕಣ್ ತಮ್ಮ ಕೈ ತಮ್ಮಂತ್ರ
 ಕಣ್ತುಂಬಿ ತಲೆದುಂಬಿ ಕವಿಯ ತುಂಬಿ
 ಬರದಿರಲು, ಹೊಳೆದೀತು ಲಿಂಗಕಾಂತಿಯದೆಂತು
 ಕಲ್ಲನ್ನೊ ಕಣಿಗಿಲನೊ ಬರೆದೆ ನಂಬಿ ?

ಏಕತಾರಿಯ ಏಕನಾದದಂದದಿ ಮಿಡಿದು
 ಸುಡಿಯದಿರೆ ಹಗಲಿರುಳು ಪ್ರಾಣತಂತು
 ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಬಿಂಬ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕಳೆಗೊಂಡು
 ಮಿಂಚೀತು ಎದೆಯಲಿ ತ್ರಿಶೂಲವೆಂತು ?

ಭಾಗ್ಯನಗರದ ಭಾಷೆ ಪುಣ್ಯನಗರಿಯ ಭಾಷೆ
 ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭಾಷೆ ಬೆಳಗುತಿರಲು
 ಸೊನ್ನಲಿಗೆಯಲಿ ಮೂರು ಸೇರಿ ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡು
 ಒಪ್ಪಿತೆ ಎಂದಾರೆ ತೊಳಗದಿರಲು !

ವಿದ್ಯೆಗಿತ್ತಿದ ಕೈಯು ಬುದ್ಧಿಗಿತ್ತಿದ ಕೈಯು
ಕರಿಹೊಲದ ಅರಳಿ ಹೂವಾಗಿಕೊಂಡು
ಮಲ್ಲಯ್ಯ ನೆಟ್ಟಿರುವ ಸಿದ್ಧ ದೀಪಸ್ತಂಭ-
ವೆಂಬಂತೆ ನಾಲ್ಕುದೆಸೆ ತಾಗಿಕೊಂಡು.

ಹೊನ್ನೆಂಬ ಹೆಣ್ಣೆಂಬ ಮಣ್ಣೆಂಬ ಮೆಟ್ಟಿಲವ
ವಿೂರಿ ಕಟ್ಟಿದ ಪುರವು ಮೆರೆವುದೆಂದು ?
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧೆಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ವಚನಾವ್ಯತವು
ಕಣ್ಣಿಗಂಜನವಾಗಿ ತೆರೆವುದೆಂದು ?

ರೇವಣರು ಮೆಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳವೀಗು ಹಸುರೆಯಿದೆ
ಮಲ್ಲಯ್ಯನೆಡೆಗೀಗು ಕಾಂತಿಯಿಹುದು.
ತಾವು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕೆರೆ ಈಗಲೂ ಬತ್ತದಿದೆ
ಪ್ರಭುಪಾದ ಮುಟ್ಟಿದೆಡೆ ಶಾಂತಿಯಿಹುದು.

ಆದರೇನೆಲ್ಲೆಲ್ಲು ಗುಂಭವೌನವೆ ತುಂಬಿ
ಮೂಢನ ಸಮಾಧಿಯೊಲು ಕತ್ತಲಿಸಿದೆ
ವೈಭವಕೆ ಕಳೆಯಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲ
ಅಜ್ಞಾನವೇ ಸುತ್ತ ಬತ್ತಲಿಸಿದೆ.

ಈ ತಮ್ಮ ನೆಲೆವೀಡು ಸಿದ್ಧರಸಗಳ ಬೀಡು
ಎಂದು ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಹೊನ್ನುಗೊಳಿಸಿ
ಬೆಳವೊಲವ ಮೆರೆಸಿ ಮೆರೆಯುವದು ಸಿಂಗರವಾಗಿ
ಸೊನ್ನಲಿಗೆ ಎಂಬುದನು ನನ್ನಿಗೊಳಿಸಿ ?

ದೇಹ-ದೇವಾಲಯದಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳಿಲ್ಲ
ಮನದ ಕೆರೆ-ಕಾಲುವೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲ.
ಚಿತ್ತಗಳ ಬಿತ್ತಿಲ್ಲ, ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಹಳೆಯ ಆಶ್ರಯವೀಗು ಬಿಟ್ಟಿಯಿಲ್ಲ.

ವಿಠಲನ ಮುದ್ರೆಯಲಿ ಭಕ್ತಿ ಸೆರೆಯೊಳಗಿಹುದು
ಶಕ್ತಿ ಭಂಡಾರದಲಿ ಮರೆಯೊಳಿಹುದು.
ದತ್ತಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ಒಳಗಿಳಿದಿಹುದು.
ಸಂಗಮ ವಿಭೂತಿಯಲಿ ತೆರೆಯೊಳಿಹುದು.

ಗಿರಣಿಗಳ ಧೂಮ-ಧೂಸರಿತ ಬಾಂದಳದಲ್ಲಿ
ಎಂದು ಮೆರೆವುದೊ ನಿಮ್ಮ ತ್ಯಾಗಧ್ವಜವು !
ಮಣ್ಣಿನಿ ಮಕ್ಕಳನು ಬಂದು ಮೊರೆವುದು ಎಂದು
ಭೂತದಯೆಯಲಿ ಬಲಿತ ನಿಮ್ಮ ಭುಜವು ?

ಅಕ್ಕಗಳು ಅವ್ವಗಳು ವಚನರಚನೆಯ ಬಿಚ್ಚಿ
ನಾಲಿಗೆಯ ನೆಲಗಳಲಿ ಬಿತ್ತುತಿರಲು
ಅಪ್ಪಗಳು ಅಯ್ಯಗಳು ಮೂಕರಾಗಿಹರೇಕೊ
ಕನ್ನಡದ ಗುಡಿ ಮತ್ತೆ ಎತ್ತುತಿರಲು.

ಸಾಧು-ಸಂತರ ನಾಣಿ ಭಕ್ತ-ದಾಸರ ವೀಣೆ
ಶರಣರಾವರಣಕ್ಕೆ ಮೊರೆಯುತ್ತಿದೆ.
ಬಾನುಲಿ ವಿಮಾನಗಳ ಠಂಕಾರರವದಲ್ಲಿ
ಯಾಪದೋ ಓಂಕಾರ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಕನ್ನಡದ ಸೀಮೆಯಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯಲಿ
 ವಿಶ್ವವೈತ್ರಿಯ ನೋಡಿ ಮೂಡಲುಂಟು.
 ರೋಷ-ಸಂತೋಷಗಳ ಮಲ್ಲಗಳೆಗದಲ್ಲಿ
 ಎದೆಯ ಕಾವಳಮಬ್ಬು ಓಡಲುಂಟು.

ಪಡುವಲದ ಕೆನ್ನೀರ ತಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು
 ಕೆಂಡ ಕಾರುತ್ತ ಪ್ರೋಚ್ಚಂಡ ರವಿಯು
 ಮೂಡಲದ ಮುಂಗಾಲು ಮೂಡಿದೊಡನೆಯೆ ಹಕ್ಕಿ
 ಪಕ್ಕಿಗಳ ಒಡನೆಯೇ ಎದ್ದ ಕವಿಯು.

ಸಿದ್ಧರಾಮನ ಕರುಣೆ ಸಾಕಾರವಾದಂತೆ
 ಏಳು ಹೊಳೆಗಳ ನಾಡು ಏಳುತಿಹುದು
 ದಿಕ್ತಟಕೆ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಬರುವ ಸಂಗೀತವನು
 ಜೀವನೇ ಕಿವಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತಿಹುದು.

ಏಳಿ ಜೀವದ ಮೇಳ ಕೇಳಿ ಭಾವದ ತಾಳ
 ದಿವ್ಯಲಯದಲಿ ಬರುವ ಭವ್ಯರಾಗ
 ಎಲ್ಲರೊಳಗಿಹನೊಬ್ಬ ಅವನು ಕಟ್ಟಿದ ಕಬ್ಬು
 ಕರೆಯಲಿದೆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಾಗ.

ಏ | ಲೇಲಾಲಿ ಲೇಸೋ | ಲೇಲಾಲಿ ಲೋ.

ಕಡಲೀನ ನಡಿಗೇಗೆ ಹಾಡುವೆನೋ |
ತೆರಿಗಳ ಲೀಲೆಯ ನೋಡುವೆನೋ |
ಗಾಳೀಯ ಛಂದಕೆ ತೂಗುವೆನೋ |
ಮುಂದಕೆ ಮುಂದಕೆ ನೂಗುವೆನೋ |
ಏ | ಲೇಲಾಲಿ.....

ಪಡುವಲ ಕಡಲಿದು ಏನಂದವೋ |
ಉಕ್ಕೇರಿ ಬರುತಿದೆ ಆನಂದವೋ |
ಬಂಧನ ಬಂದಿತು ಇಲ್ಲಿಂದಲೋ |
ಬಿಡುಗಡೆ ಇಂದೂನು ಇಲ್ಲಿಂದಲೋ |
ಏ | ಲೇಲಾಲಿ.....

ದಿನದಿನ ಬಹೆನ್ನಿಲ್ಲಿ ರವಿ ಶಾಂತಿಗೆ |
ದಣಿವಾಗಿ ತಣಿಗಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ |
ಶ್ರೀಗಂಧ ಚಂದನ ಯಾಲಕ್ಕಿಗೆ |
ಬಂದವು ಏನೇನೋ ಈ ದಿಕ್ಕಿಗೆ |
ಏ | ಲೇಲಾಲಿ.....

ಮುತ್ತೇನು ಮೆಣಸೇನು ಲಾವಂಗವೋ |
ಕುದುರೇನು ಹವಳೇನು ಅಬರಂಗವೋ |
ಬೇಹಾರ ಆಹಾರ ಸಂಹಾರವು |
ಮತಮೂಢ ಹುಂಕಾರ ಠಂಕಾರವು |
ಏ | ಲೇಲಾಲಿ.....

ಬರುತಿತ್ತು ಸಂಪತ್ತು ದಿನ ಸಂಜೆಗೆ |

ಈಗಿಲ್ಲ ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ನೀರ್ಗಂಜಿಗೆ |

ಹೀಗಾದರೂ ಏನು ನಯನೀತಿಗೆ |

ಈಗಲು ಸರಿ ಯಾರು ಈ ಜಾತಿಗೆ |

ಏ | ಲೇಲಾಲಿ.....

ಒಪ್ಪಾಗಿ ಉಪ್ಪಾಗಿ ಈ ಚೀಲವೂ |

ತರುತಿದೆ ಸುಖ-ದುಃಖ ಸನ್ನಿವೇಶವು |

ಬಂದುದು ಬರಲಿನ್ನಿ ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ |

ಹೊಡೆಯಿರಿ ಕಡೆಯಿರಿ ಈ ನಿಟ್ಟಿಗೆ |

ಏ | ಲೇಲಾಲಿ.....

ಬಂದಿಯೊಳಗಿದ್ದವರ ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸುವಾ
 ಬಂದಿಕಾರಾ ಶ್ರಾವಣಾ
 ಬಂಧನದೊಳಿಹರೊ ಜಗವಂದಿತರನಿಂದಿತರು
 ಬಂದೆ ಬಿಡಿಸೈ ಶ್ರಾವಣಾ
 ಅಂಧಕಾರವಿದಲ್ಲ ಮಂದೇಹ ಸಂಘವಿದೆ
 ಸಂದೇಹವೇ ಶ್ರಾವಣಾ ?
 ಅಂದು ಗಾಯತ್ರಿ ಮನದಂದು ಕಿವಿದುಂಬಿಸಿದೆ
 ಇಂದಾವುದೋ ಶ್ರಾವಣಾ ?

ಬಂದು ಗೀತೆಯ ಹಾಡಿನೊಂದು ಯೋಗವ ಹೇಳಿ
 ಒಂದುಗೂಡೋ ಶ್ರಾವಣಾ.
 ಒಂದು ಶ್ರುತಿಯವ ನೀನಮಂದ ನಂದನವಾಸಿ
 ಮಂದಹಾಸಾ ಶ್ರಾವಣಾ.
 ನಂದಗೋಪನ ಕಾಂತೆಗಂದೊಪ್ಪಿಸಿದೆ ತಾನೆ
 ಬಂಧಮುಕ್ತನ ಶ್ರಾವಣಾ.
 ಇಂದು ಬಂದಿಹುದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಯವು ಅಂತೆ
 ತಂದೆ ಬಿಡಿಸೈ ಶ್ರಾವಣಾ.

ಮುಂದಿರುವ ಹೊಲಗಳಲಿ ಇಂದಿರೆಯೆ ನಲಿವಂತೆ
 ಚಿಂದವೇನೋ ಶ್ರಾವಣಾ.
 ಬಂಧು ನೀ ಬೆಳೆಗೆ ಉಕ್ಕಂದ ನೀ ಹೊಳೆಗೆ ಆ-
 ನಂದಸಿಂಧೋ ಶ್ರಾವಣಾ.

ಚಂಡರಾಹುಗ್ರಾಸದಿಂದ ಬಿಡಿಸೈ ಜಗದ

ಚಂದಿರನನೇ ಶ್ರಾವಣಾ.

ನಿಂದಿಸುತ ಬಾಯ್ಕುಚ್ಚಿ ಸ್ಫುಂದಿಸುತ ಬಡವರಾ-
ಕ್ರಂದಿಸುವರೋ ಶ್ರಾವಣಾ.

ಬಂಧ ಮುಕ್ತಿಯ ದಿನವೆ ಬಂವಿಯಾ ಬಾ ಬಳಿಗೆ

ಎಂದು ಕರೆಯೋ ಶ್ರಾವಣಾ

ದುಂದು-ಕಂಸನ ಕೊಂದು, ತಂದೆ-ತಾಯ್ ಹೊರತಂದ
ಕಂದನ್ನ ಕರೆ ಶ್ರಾವಣಾ.

ಕೇದಗೆಯ ಹೊಡೆ ತೂರಿ ಊದು ನಿನ್ನ ತುತೂರಿ

ಮೋದ ಬೀರೋ ಶ್ರಾವಣಾ

ನಾದವಿದು ಯಾವುದೊ ಅಗಾಧ ತಳದಿಂ ಬಂತು
ಊದೋದಿದೋ ಶ್ರಾವಣಾ

ಅಷ್ಟಮಿಯ ದಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಜನರಿಗೆ ಜಾತ್ರಿ

ಇಷ್ಟದವನಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವನೊ ಚಂದ್ರ ಕುಟ್ಟಿ ಬಂದಂತೆ ತಮ

ದಿಟ್ಟಿ ದಿಟವಾಗುವಲ್ಲಿ.

‘ ಕತ್ತಲೆಯ ತುಟ್ಟತುದಿ ಹತ್ತಿರವೆ ಬೆಳಕುಬದಿ ’

ಎಂದು ಸಾರೋ ಶ್ರಾವಣಾ.

ಮುಂದೆ ಬರುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಂದಿನಾಗಧ ನೀನು

ಬಂಧುರಾಂಗಾ ಶ್ರಾವಣಾ

ಕೂಸುಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ಇಲ್ಲ, ಪಶುಬಲಿಯೇ ನಡೆದಿದೆ
 ಕಾಳು ಇದೆ ಕೂಳು ಇಲ್ಲ, ಹಣದ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆ.
 ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೆಳಕೆ ಇಲ್ಲ, ಜಗಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿದೆ.
 ಎಲ್ಲ ಇದೆ ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿದೆ.

ಸಾಕು ಎಂಬುವಂತೆ ನೀಡು, ಬೇಕು ಎಂಬ ಹೊತ್ತಿಗೆ
 ಬೆಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೆ ಎರೆಯಬನ್ನಿ ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆ-ನೆತ್ತಿಗೆ.

ಬರುವ ಸಾವ ನೆನೆದು ಕೆಲವು ತಿನ್ನುತಿಹವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ
 ಕಾಳು ಸಾಲದೀಗ ಜನದ ಇರುವ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿಗೆ.
 ಇದ ಕಂಡೂ ಕಂಡು ಕೂಡ ಏಳಬೇಡ ರೊಚ್ಚಿಗೆ
 ಇದರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತೀ ಪಿಶಾಚಿ ಹುಚ್ಚಿಗೆ
 ಬಾಳ್ವೆಯಲ್ಲಿ ತಾಳ್ವೆ ಬೇಕು ಬದುಕಬೇಕು ಎಂದರೆ
 ಜೀವನೆ ಸಾವಾಗಬಹುದು ಬಚ್ಚುಬರಿಯೆ ನೊಂದರೆ

ಖಣವು ರಣವು, ಜನವು ಹೆಣವು ಸಾವಿಗಾಗಿ ದುಡಿವರೇ?
 ಯಾರ ಬಾಳಿಗಾಗಿ ಯಾರೊ ಯಾವೊ ಕೈಗೆ ಮಡಿವರೇ?
 ಕಾವ ಕೈಯೈ ಕೊಲ್ಲುತಿಹವು! ಮರಣದತ್ತ ನಡೆವರೇ?
 ಸಾವಿಗಾಗಿ ತಪಿಸುವವರು ಬಾಳ-ಬೀಜ ಹಿಡಿವರೇ?

ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕಡಲ ನಡುವೆ ತೇಲುತ್ತಿಹವು ನೆಲಗಳು
 ತಾಯಿ-ಹಾಲ ಕುದಿಯುತ್ತಿಹುದು ಕೆಂಪೇರಲು ಜಲಗಳು.

ಇದ್ದ ನೆಲವ ಹೊಲವ ಮಾಡಿ ಬಿತ್ತಬೇಕು ಕಾಳನು.
 ಬದುಕಲಿರುವ ಬಾಯಿಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಬೇಕು ಕೂಳನು
 ಅನ್ನದಾನ ಮಹಾಯಜ್ಞ ! ಅನ್ನಹೀನ ಆಳನು.
 ಅನ್ನ ಮುಚ್ಚಿ ಬಾಳಲೆಳಸುವವನು ಮಹಾಖೂಳನು
 ನೆಲದ ಹುರುಡಿನಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಗಿಂತ ಜೊಳ್ಳೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ
 ಗೆದ್ದು ಸತ್ತು ಪಡೆಯುವವರು ಹುಚ್ಚು ಜನರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ.

ಮತ್ತೆ ನೆಲದ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ತೆನೆಯ ಧ್ವಜವು ನಿಲ್ಲಲಿ.
 ಸಾವಿಗಿಂತ ಬಾಳು ಮೇಲು ಎಂಬ ಮಾತು ಗೆಲ್ಲಲಿ.
 ವಿಷದ ಒಡಲಿನಿಂದೆ ರಸದ ಊಟಿ ಚಿಮ್ಮಿ ಚಿಲ್ಲಲಿ.
 ಪ್ರೇಮವೆ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಬರಲಿ ಕವಿಯ ಬಲ್ಲ ಸೊಲ್ಲಲಿ.
 ಹೊನ್ನ ನೆಕ್ಕೆ ಬಾಳ್ವರಿಲ್ಲ, ಅನ್ನ ಸೂರೆಮಾಡಿರಿ.
 ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ ಅನ್ನದಲ್ಲ ಮಣ್ಣು ಕಲಿಸಬೇಡಿರಿ.

ಇವನಾರೊ ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಅತ್ತೊಬ್ಬ ಬಿಕನಾಸಿ
 ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ದರವೇಶಿ ನರಳುತಿಹನು.
 ಅಲ್ಲೊ ನಡುಹರೆಯದವ ಮಾಡಿದ್ದ ಮರೆಯದವ
 ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಆಗೀಗ ಹೊರಳುತಿಹನು.

ಜಳಕ, ಔಷಧ, ಗಂಜಿ ಮೇಲಿನವರಿಗೆ ಅಂಜಿ
 ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುತ್ತು ಸಾಗುತಿಹುದು.
 ಹತ್ತು ಮಂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೊಂದು
 ಅರೆಜೀವ ಜೀವನವ ತಾಗುತಿಹುದು.

ವೇಷದ ವಿರಕ್ತಿಯಲಿ ಅನುರಕ್ತಿ ಇಣುಕುತಿದೆ
 ಕಣ್ಣೊನೆಗೆ ಕಾರುಣ್ಯ ಓಡುತಿಹುದು
 ಅಡಕ-ನಗೆ ಕುಲುಕುಲಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಣಿಕೆಯಲಿ
 ಮುಟ್ಟಾಟ ಹುಡುಕಾಟವಾಡುತಿಹುದು.

ನೀರ್ಗಿಂಪು ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಪ್ಪೆ-ನಗೆ ಹರವುತಿದೆ
 ಬತ್ತಿ ತೀರಿದ ಹಣತಿ ಹೊತ್ತಿದಂತೆ
 ಬಿಟ್ಟುಬೇಸರಿಕೆಯಲಿ ಆರಲಿಹ ಆರತಿಯ
 ದೇವರಿಲ್ಲದ ಗುಡಿಗೆ ಎತ್ತಿದಂತೆ.

ಎತ್ತರದ ಹಸಿರು-ಹಣೆ ಹಾಳ ಬಿತ್ತರಿಸುತಿದೆ
 ರವಿ ಸಂದ ಪಡುವಲದ ನೆನವು ತಂದು.
 ತುಂಬಿದೆಯ ತುಂಬಿ ಗೊಣಗುಟ್ಟುತಿದೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿ
 ಒಲ್ಲೆನುತ ಚಲಿಸುತಿದೆ ರಕ್ತಬಿಂದು.

ರೋಗಿಗಳ ಕೋಠಡಿಗೇ ನಡೆನಡೆದು ಆಸರದಿ
 ಬೇಸರದ ನಡಿಗೇ ನಡುನಡುಗುತಿಹುದು.
 ನಿಜ್ಜೆ ಯಲಿ ನಡೆದಂತೆ ಕನವರಿಸಿ ನುಡಿದಂತೆ
 ಆರೈಕೆಯಲಿ ಬೇರೆ ಬೆಡಗು ಇಹುದು.

ನಾಡಿಗಳ ಸ್ವಂದನಕೊ ಯಾವ ಆಕ್ರಂದನಕೊ
 ಬೆರಳ ತುದಿ ತುಟಿಯಂತೆ ಅದಿರುತಿಹುದು.
 ಹೇಗೊ ಹಾರಿದ ಹೆರಳು ಕೆದರಿಕೊಂಡಾ ಕುರುಳು
 ಎಕ್ಕೈಕ್ಕೈ ಯಾರನೋ ಒದರುತಿಹವು.

ಎಲೆ ಕರುಣೆ ಈ ತರುಣಿ ನಿನಗೆ ಋಣಿಯಾಗಹಳು
 ನಿನ್ನ ಕಣಿಗಾಗಿ ಕಾದಿಹಳು ಒಳಗೆ
 ನಿನ್ನ ಕಿರಣಕೆ ಬಹಳು ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯಾಗಿ
 ಆ ವರಗೆ ನೋಡುವಳು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ.

ಪ್ರೀಮ

೧. ಅಪೆರೂಪರಾಗೆ
೨. ಒಂದು ಹಾಡು
೩. ವಿರಹಿ-ಚುಂಬಿತ
೪. ದವನ-ಕವನ
೫. ಗನೂಗನೂ ಗಪೂಡಸತಾವ ಮಲ್ಲಿಗೆ
೬. ಹಿಂದೂ ನೋಡದ
೭. ತಾಜಮಹಾಲ್
೮. ಶಿವದೃಷ್ಟಿ
೯. ಕೊಡುವುದೇನು-ಕೊಂಬುದೇನು

ಆಹಾಸ ಚೆಲುವೆ, ಓಹೋಸ ಚೆಲುವೆ, ಎನುಸ ಚೆಲುವೆಯೋ
ನಿನ್ನ ನೀನೊ ಎನೊ ಎನೊ ನೆಡೆಡೆ ನಲಿವೆಯೋ

ರೂಪಕೇಕೊ ಹೆಸರುಸ ದೆಸೆಯೊ ಮೈಯ್ಯೇ ಬೇಕೋ ?
ತನ್ನ ತಾನೆ ಅಲ್ಲೆ ಲೀಸಿ ಇರಲು ಸಾಕೋ
ಗಾನಲೋಲೆ, ನಾಗಲೀಲೆಯಾಗಿ ಒಲಿವೆಯೋ ||

| ತನ್ನ ತಾನೆ

ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಗಿರೆಯ ಹಾಗೆ ಮೆರೆವೆಯೋ
ಆ ಅಗಾಧ ಆಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕರೆವೆಯೋ
ಇಲ್ಲೆ ನಾನು ಎಲ್ಲೊ ನೀನು ಕಿವಿಯೊಳುಲಿವೆಯೋ ||

| ಆ ಅಗಾಧ

ಹಾಳಸಟವು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುವಂತೆಯೋ
ತಿಳಿವೆ ಆದ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೋಲುವಂತೆಯೋ
ನೆಲಕೆ ಅಂಟಬೇಡವೆಂದು ಮೆಯ್ಯು ಕೊಲುವೆಯೋ ||

| ತಿಳಿವೆ

ಕೂಡಿರೆ ಕೈಮೈ ತಾಲಕೆ ತಾಲ
ಅಲ್ಲಿದೆ ನೃತ್ಯದ ನಿತ್ಯದ ಸೊತ್ತು
ಹೊಂದಿರೆ ಒಂದೆನೆ ಪ್ರಾಸಕೆ ಪ್ರಾಸ
ಅದುವೇ ಕಾವ್ಯವಿಲಾಸದ ಗೊತ್ತು.
ಕೂಡಿರೆ ಹೊಂದಿರೆ ಚಿತ್ತಕೆ ಚಿತ್ತ
ವನಣಿಸಿದಂತದು ಮುತ್ತಿಗೆ ಮುತ್ತ.

ವಾಣಿಗೆ ವೀಣೆಯು ಅಚ್ಚರಿದಂತೆ
ಇರದಿರೆ ಏನದು ಆ ಹಾಡು.
ದನಿಯಲಿ ನಾದವು ಹುರಿಗೊಂಡಂತೆ
ಇರದಿರೆ ಅದು ಜೀವದ ಸಾಡು.
ಜೀವಕೆ ಜೀವ ನೆರೆ ಬಂದಂತೆ
ಇಂದಿಹುದೇ ನರಕದ ಜೋಡು.

ಏನಾ ಆಸೆ ! ವೃಥಾಪಿಪಾಸೆ
ಚಿಗುರೆಯು ಚಂದ್ರಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಂತೆ
ಹೊನ್ನಿಯು ಜಿಳ್ಳಿಗೆ ಮರುಳಾದಂತೆ
ಆಳವನರಿಯದ ಹುಸಿಯೊಲವು
ಊಳದ ಬಿತ್ತದ ಬರಿ ಹೊಲವು.

ಕಾಮವಿದು ಮೈಗಾವು
 ಜೀವದ ಬಾವು
 ಚಿತ್ತದ ನೋವು
 ಎನ್ನರಸಿ,

ಪ್ರೇಮವದಕದೆ ಮದ್ದು
 ಉಳಿದುದನೊದ್ದು
 ಬಂತೀ ಮುದ್ದು
 ನಿನ್ನರಸಿ

ವಿರಹಿ ಬಿಟ್ಟುಸಿರಂತೆ
 ಅದತಾ ಚಿಂತೆ
 ಯಾರಿಗೆ ಅಂತೆ
 ಇದು ಸಂತೆ,

ತೇಲುವದು ಪರದೇಸಿ
 ಇರಲೂ ಹೇಸಿ
 ಆ ದರವೇಶಿ
 ಇರುವಂತೆ.

ಜನುಮ ಜನುಮದ ದಾಹ
 ಎಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ
 ದೊರೆವುದೊ ಆಹ
 ಎಂದುರಿದು.

ಇದುವೆ ಇರುಳಿನ ಹಾದಿ
ಬೆಳಕಿನ ಬಾದಿ
ಅದಕೆ ಅನಾದಿ
ಎಂದರಿದು.

ಉಳಿವುದೇ ತಾ ಬಾಳಿ
ಹೇಳಲೆ ಕೇಳಿ
ಕೊನೆಗೂ ಗಾಳಿ
ಈ ಉಸಿರು.

ಕೊಲ್ಲುವವನೇ ಕಾವ
ತಾಳೆನೆ ನೋವ
ಇಂದಿಗೆ ಜೀವ
ಬರಿ ಹೆಸರು.

ಆಸೆಯುಸಿರನು ಚಾಚಿ
ಹೊರಟ ಪಿಶಾಚಿ
ಗಾಳಿಯ ಬಾಚಿ
ಬರುತಿಹುದೋ.

ನರಕ ತಪ್ಪಿಸಿ ಚಿನ್ನ
ಕಾವುದು ನನ್ನ
ಮುಕ್ತಿಯು ನಿನ್ನ
ಹೊರತಿಹುದೋ ?

ನೀನು ಈವೆ ನನಗೆ ದವನ
 ನಾನು ಈವೆ ನಿನಗೆ ಕವನ !
 ನನ್ನ ಭಾವಕೇನೆ ಎನ್ನು
 ಅದುವೆ ಪ್ರೇಮ ಮೋಹವು
 ನಿನ್ನ ಭಾವಕೇನು ಎನಲಿ ?
 ನನಗೆಯೆ ಸಂದೇಹವು.

“ ಶುಷ್ಕವಾದರೇನು ದವನ
 ಮೈಗಂಪನು ತರದೆ ಪವನ ? ”
 ಎನ್ನಬಹುದು ನೀನು ಎತ್ತಿ-
 ಕಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ಕಾಣಿಕೆ
 ನನ್ನ ಕವನ ತೋರಬಹುದು
 ಬರಿಯ ಮಾತ ಪೋಣಿಕೆ.

ಪ್ರೇಮ ಮಾಡಿ ಮೋಹ-ಹವನ
 ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತೆನ್ನ ಕವನ
 ದವನ-ಗಿವನ ಕಂಪು-ಗಿಂಪು
 ಎಲ್ಲ ಮರೆತ ಮೇಲೆಯು
 ಮೆರೆವುದಿದರ ಭಾವ ಇದಕೆ
 ಇಲ್ಲ ಹೊತ್ತು ವೇಳೆಯು.

ನಾನು ನೀನು ಬರಿಯ ನೆವನ
 ಕೂಡಿಹವಿದೊ ದವನ ಕವನ
 ಒಂದು ಭಾವ ಒಂದು ಹಾವ
 ಗೋಪು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡವು
 ಬಾಡದಂತೆ ಬದುಕುವಂಥ
 ಬಾಳನೆಲೆಯ ಕಂಡವು.

ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಜೀವ ಜವನ
 ದವಡೆ ಮೂರಿಯೊಂದು ಭುವನ-
 ದಲ್ಲಿ ಒಂದನೊಂದು ಕಂಡು
 ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಮುತ್ತವೇ?
 ' ದವನಗಂಪೆ ' ' ಕವನದಿಂಪೆ '
 ಎಂದು ಎದೆಯನೊತ್ತವೇ?

ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಹೆ ಅವನ ಇವನ
 ಕಾಣೆ ತೆರೆದ ಹೃದಯಭವನ
 ಬಾಡಬೇಡ ದವನದಂತೆ
 ಮುಗಿಯಬಹುದು ಬೇಗ ಸಂತೆ
 ಕಂಪಿಗೆ ಗರಿ ಮೂಡಿದಂತೆ

ಹಾರಿ ಸಾರಿ ಬಾ
 ಸಖಿ ಸಖನಿಗೆ ಕೂಡಿದಂತೆ
 ಆರಿ ಏರಿ ಬಾ.

ಗಮಗಮಾ ಗಮಾಡಸತಾವ ಮಲ್ಲಿಗೆ | ನೀವು ಹೊರಟದ್ದೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ?
ಗಮಗಮಾ.....

ತುಳುಕಾಡತಾವ ತೂಕಡಿರೆ
ಎವಿ ಅಪ್ಪತಾವ ಕಣ್ಣು ದುಡುಕಿ
ಕನಸು ತೇಲಿ ಬರತಾವ ಹುಡುಕಿ ||
ನೀವು ಹೊರಟದ್ದೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ಚಿಕ್ಕಿ ತೋರಸ್ತಾವ ಚಾಚಿ ಬೆರಳ
ಚಂದ್ರಾಮ ಕನ್ನಡೀ ಹರಳ
ಮನಸೋತು ಆಯಿತು ಮರುಳ ||
ನೀವು ಹೊರಟದ್ದೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ಗಾಳಿ ತಬ್ಬತಾವ ಹೂಗಂಪು
ಚಂದ್ರನ ತೆಕ್ಕಿಗಿದೆ ತಂಪು
ನಿಮ ಕಂಡರ ಕವದಾವ ಜೊಂಪು ||
ನೀವು ಹೊರಟದ್ದೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ನೆರಳಲ್ಲಾಡತಾವ ಮರದ ಬುಡಕ
ಕೆರಿ ತೆರಿ ನೂಗತಾವ ದಡಕ
ಹೀಂಗ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಡಕ
ನೀವು ಹೊರಟದ್ದೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಒಂದತನದಾಗ
ಹಾಡು ಹುಟ್ಟಿ ಒಂದು ಮನದಾಗ
ಬೆಳದಿಂಗಳಾತು ಬನದಾಗ ||
ನೀವು ಹೊರಟಿದ್ದೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ನಾವು ಬಂದೆವಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲಿಗೆ
ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟವಲ್ಲ ಮಲ್ಲಿಗೆ
ನೀರೊಡೆದಿತ್ತಲ್ಲ ಕಲ್ಲಿಗೆ ||
ನೀವು ಹೊರಟಿದ್ದೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ಬಂತ್ಯಾಕ ನಿಮಗ ಇಂದ ಮುನಿಸು
ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ನಮಗ ಇದರ ಕನಸು
ರಾಯಾ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮನಸು ||
ನೀವು ಹೊರಟಿದ್ದೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ?

[ಒಂದು ಹಳೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು]

ಹಿಂದಸ ನೋಡದಸ | ಗೆಳತಿ

ಹಿಂದಸ ನೋಡದಸ

ಒಂದೇ ಬಾರಿ ನನ್ನ ನೋಡಿ

ಮಂದ ನಗೀ ಹಾಂಗಸ ಬೀರಿ

ಮುಂದಸ ಮುಂದಸ ಮುಂದಸ ಹೋದ || ಹಿಂದಸ....

ಗಾಳಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಡದ ಸುಗಂಧ

ಅತ್ತಸ ಅತ್ತಸ ಹೋಗುವಂದ

ಹೋತ ಮನಸು ಅವನ ಹಿಂದಸ || ಹಿಂದಸ....

ನಂದ ನನಗ ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲ

ಮಂದಿಗೊಡವಿ ಏನಸ ನನಗಸ

ಒಂದೇ ಅಳತಿ ನಡದದ ಚಿತ್ತ || ಹಿಂದಸ....

ಸೂಜಿ ಹಿಂದ ಧಾರಧಾಂಗ

ಕೊಳ್ಳದೊಳಗ ಜಾರಿಧಾಂಗ

ಹೋತಸ ಹಿಂದ ಬಾರಧಾಂಗ || ಹಿಂದಸ....

ಭರತಖಂಡನಾಳಿದಂಥ ಭೂಪತಿಯೊಬ್ಬ
 ಮರ್ತ್ಯದೇಹವನೊಂದು ಮೆಚ್ಚಿ, ಜೀವಿತಸಾರ-
 ವಾದ ಪ್ರೇಮವನದಕೆಯಿತ್ತು, ಅಪರಂಪಾರ
 ವೈಭವದ ಮಂದಿರವನದಕೆ ಕಟ್ಟಲು, ಕಬ್ಬ-
 ಬಿಲ್ಲ ಮಾಡಿದ ಕುಸುಮಶರನು ಸೋಲುತ, ' ಅಬ್ಬ !
 ಕಲ್ಲುಂಟೇ ನಲ್ಲೆಗೊಲಿದು ನಲಿವ ಪ್ರಕಾರ !'
 ಎಂದ; ಅಂದಿಂದಿಗೂ ಪ್ರೇಮಯಾತ್ರಿಗೆ ಯಾರ
 ಎದೆಯು ಒಲಿದಿದೆ ಅವಗೆ ಇದನು ಕಂಡರೆ ಹಬ್ಬ.

ಬಿಲೆ ಕಟ್ಟಬರದ ಈ ಪ್ರೇಮ-ಸ್ಮಾರಕ ಕೊನೆಗೆ
 ಕಾಲಲೀಲೆಗೆ ಈಡೆ ? ಎದುರಿಸುವರೇ ಜವನ ?
 ಮಣ್ಣು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸದಾ ಮಣ್ಣು ಅಟವೆ ಸಾಜ
 ಅಂದು ಕಥೆಯಾದೀತು ಇಂದಿನದ್ಭುತ ತಾಜ;
 ಬಿಟ್ಟವು ಈ ಕಥಾಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಗೊನೆಗೆ
 ಪ್ರೇಮಸ್ಮಾರಕಕೆ ಸಾವಿರದ ಸಾವಿರ ಕವನ.

ಅವನ ನೋಟ ಅವಳ ಕೂಟ ಏನೋ ಆಟವಾಡಿತು
 ಏನೇನೋ ಮಾಡಿತು.
 ಕೂದಲನ್ನು ಹಣಿಗೆಯಂತೆ ಹಿಕ್ಕಿ ಹಿಕ್ಕಿ ಬಾಚಿತು |
 ಕುರುಳಿಗೆ ಕುಡಿ ಚಾಚಿತು ||
 ಹಣೆಯ ಓರೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬಿ ಉಬ್ಬಿ ಹಬ್ಬಿತು |
 ಮತ್ತೆ ಮುತ್ತಿ ತಬ್ಬಿತು ||
 ಕಣ್ಣು ಚಿಕ್ಕೆಗಳಲಿ ಕೆಳೆಯನೆಳಸಿ ಬಳಸಿ ಸಂದಿತು |
 ಒಂದುಗೂಡಿ ನಿಂದಿತು ||
 ಕೆನ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕಿರಣ ಹರಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತುಟಿ ಮುಟ್ಟಿತು |
 ಮೆಲುನಗೆಯೊಲು ತಟ್ಟಿತು ||
 ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಜೋತು ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಸೋತು ಬಿದ್ದಿತು |
 ಬಾಹುಲತೆಯ ತಿದ್ದಿತು ||
 ಕೈಕೈಯಸು ಹಿಸುಕುವಂತೆ ಬೆರಳನೊಡನೆ ಆಡಿತು |
 ತಂಪು ಮೆಲುಪು ನೋಡಿತು ||
 ಎದೆಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಅದರ ಹರುಹ ಬೆಳಗಿತು |
 ಅದರೆತ್ತರ-ಕುಳಿದಿತು ||

ಪಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ತೆಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಕಂಕುಳನ್ನು ಸೋಂಕಿತು |

ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ನೂಂಕಿತು ||

ನಡುವಿಗೆ ನಡುಪಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತೊಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿತು |

ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗಿತು ||

ಅಡಿಯಿಂದಲೂ ಮುಡಿಯ ವರೆಗೂ ಅಳೆದು ಬೆಳೆದು ಹೊಳೆದಿತು |

ವೈಯ್ಯನೆಲ್ಲ ತೊಳೆದಿತು ||

ಅಂತರಂಗದಲಿ ತರತ್ತರಂಗವಾಗಿ ಮೂಡಿತು |

ಅಂತರಾತ್ಮಗೂಡಿತು ||

ಕೊಡುವುದೇನು? ಕೊಂಬುದೇನು?
 ಒಲವು, ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೇಮ,
 ಹೊರಗೆ ಬರಿದು, ಒಳಗೆ ಬಲಿದು
 ಇದ್ದವರಿಗೆ ನೇಮ.

ರವಿಯು ಶಶಿಯು ತಂಪು ಬೆಳಕು
 ಭಂದದ ಋತುಮಾನ
 ಒಲಿಸಿ ಒಲಿವ ನಲಿಸಿ ನಲಿವ
 ಜೀವ ದಿವ್ಯಗಾನ

ಹೃದಯ ಹೀನ! ಜೀವ ದೀನ!
 ದೇವ ಬಡವನೇನೋ?
 ನೆಲವು ನೀರು ಗಾಳಿ ಬೆಳಕು
 ಬಾನು ತುಂಬ ಜೇನು.

ಕಷ್ಟದಲ್ಲು ಅವನ ಕರುಣೆ
 ಮಾಲೆಮಾಲೆಯಾಗಿ
 ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆವುದಣ್ಣ
 ಮುಕ್ತಿಶಾಲೆಗಾಗಿ

ಅಮೃತದೊರತೆಗೆನು ಕೊರತೆ ?
ಅವನ ಹೊರತೆ ಬಾಳು
ಎದೆಯ ಒಲುಮೆ ಅವನ ಕುಲುಮೆ
ಬೇರೆ ಒಲುಮೆ ಹಾಳು.

ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬೆಳೆವುದೆಲ್ಲ
ಪ್ರೇಮಕಲ್ಪವಲ್ಲ
ಹೂವೊಳಿಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ
ಜೀವ ಜಾತದಲ್ಲ.

ಕಾಯದುಸಿರ ಕಳೆದು ನೋಡು
ಜೀವದುಸಿರನೆಳೆದು ನೋಡು
ಅವನ ಒಲವ ನಂಬಿ
ನಲಿವು ಬಲವು ಹಲವು ಚೆಲವು
ಜಗದ ಮೂಲವೆಂಬಿ
ಜೀವನಯನ ತಿರೆಯೆ ಕಾಂಬಿ
ಒಲವಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ.

ಉಪ್ಪು: ಪ್ರಶ್ನೆ

೦. ಹಂಸದ ಹಾಡು
೧. ಬದುಕು ಮಾಯೆಯ ಮಾಟ
೨. ಜಿಜ್ಞಾಸೆ
೩. ಜೋಗಿ
೪. ಮಲ್ಲಿಗೆ
೫. ಹೂವೆ
೬. ನಸುಕು
೭. ಮೌನ

ಕೇಳಲೆ ಕೇಳದಿ ಹಂಸದ ಹಾಡು
 ಈ ಹಾಡಿಗೆ ಬೇರಾವುದು ಈಡು

|| ಸಲ್ಲ ||

ಹಂ ಹಂ ಎನ್ನುತ ಹೊರಟಿತು ಉಸಿರು
 ಸಃ ಸಃ ಎನ್ನುತ ಹೊಕ್ಕಿತು ಉಸಿರು
 ಹಂ ಸೋ ಹಂ ಸಃ ಎನುತಿದೆ ಉಸಿರು

ಮಲಗಲಿ ಎಳಲಿ ಹಂ ಸೋ ಹಂ ಸಃ
 ಕೂಡಲಿ ಮಾಡಲಿ ಹಂ ಸೋ ಹಂ ಸಃ
 ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ಹಂ ಸೋ ಹಂ ಸಃ

ಉಸಿರಲಿ ಹಾರುವ ಜೀವದ ಹಂಸ
 ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸದ ರೆಕ್ಕೆಯ ಹಂಸ
 ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಒಂದೇ ಹಂಸ.

ಹಂ ಎನೆ ನಾನು ಸಃ ಎನೆ ತಾನು
 ಇದನೆ ಎನ್ನುವೆವು ನಾನೂ ನೀನೂ
 ಬೆಸುಗೆ ಹಾರಿತದು ಆಕೆಯು ಅವನು.

ಪ್ರಾಣವ ಕುಡಿವುದು ಜೀವದ ಜ್ಯೋತಿ
 ಹಾಲ ಕುಡಿಯುವೊಲು ಹಂಸದ ಜಾತಿ
 ನೀರನು ಬಿಡುವುದು ಅದರಾ ರೀತಿ.

ಪ್ರಾಣದೊಳಿರುವದು ಹಾಲೂ ನೀರು
ನೀರನು ಬೆರಸದ ಹಾಲನು ಹೀರು
ಬೆಂಕಿಯ ಕಂದಾ ಹದವನು ತೋರು.

ಹಂಸೋ ಹಂಸಾ ಎನುತಿದೆ ಉಸಿರು
ಹಂಸಾ ಎನುತಿದೆ ಗಾಳಿಯ ಬಸಿರು.
ಬಯಲ ತುಂಬಿ ಈ ಹೆಸರೇ ಹೆಸರು.

ಹಂಸವು ಕೇಳಿತು: ಎಲ್ಲಿಹೆ ಬ್ರಹ್ಮಾ ?
ಬ್ರಹ್ಮವು ಹೇಳಿತು: ಇಲ್ಲಿಕೆ ತನ್ನಾ,
ಬಿಡುಗಡೆ ಇಲ್ಲವು ನನ್ನಾ ನಿನ್ನಾ.

ತಿಳಿದು ಬದುಕಿದರೆ ಬಾಳೇ ಒಂದು
ತಿಳಿಯದ ನೀರಲಿ ಕಂಡೇತೆಂದು ?
ಹಮ್ಮಿನ ಹುರುಳಿನ ಆತನ ಹೊಂದು

ಈ ಹಾಡನೆ ಇಡಿ ಜಗ ಹಾಡುವದು.
ಜೀವಕೋಟಿಯೂ ಇದಕಾಡುವದು
ಇದರರಿವಿರದೆಲ್ಲಾ ಬಾಡುವದು.

ಬದುಕು ನಾಯೆಯ ನಾಟ
 ಮಾತು ನೊರೆ-ತೆರೆಯಾಟ
 ಜೀವಮಾನದ ತುಂಬ ಗುಂಭ ಮುನ್ನೀರು
 ಕರುಣೋದಯದ ಕೂಡ
 ಅರುಣೋದಯವು ಇರಲು
 ಎದೆಯ ತುಂಬುತ್ತಲಿದೆ ಹೊಚ್ಚ ಹೊನ್ನೀರು.

ನಿಜದಲ್ಲೆ ಒಲವಿರಲಿ
 ಜೆಲುವಿನಲೆ ನಲಿವಿರಲಿ
 ಒಳತಿನಲೆ ಬಲವಿರಲಿ ಜೀವಕೆಳೆಯಾ
 ದೇವ ಜೀವನ ಕೇಂದ್ರ
 ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ಇಂದ್ರ
 ಏನಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲೆ ತಿಳಿಯಾ.

ಆತನಾಕೆಯೆ ನಮ್ಮ
 ಜೀವನಾಕೆಯೆ ತಮ್ಮ
 ಧ್ರುವ ನಾರೆಯದಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಲಿರಲಿ.
 ಈ ನಾನು ಆ ನೀನು
 ಒಂದೆ ತಾನಿನ ತಾನು
 ತಾಳಲಯ ರಾಗಗಳು ಸಹಜ ಬರಲಿ.

ಏನು ? ಯಾಕೆ ? ಎಲ್ಲಿ ? ಯಾರು ?
 ಎಂದು ತೊದಲನಾಡಿದೆ.
 ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದುವರೆಗೂ
 ಅದೇ ಹಾಡ ಹಾಡಿದೆ.
 ಹತ್ತು ದೇಶ ನೋಡಿದೆ,
 ನೂರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಓದಿದೆ
 ಮೊದಲು ತೊದಲು ಮಾತಿನಲ್ಲೆ
 ಇನ್ನೂ ಇದೆ ಅರಿವಿನೆಲ್ಲೆ
 ಏನು ? ಯಾಕೆ ? ಎಲ್ಲಿ ? ಯಾರು ?
 ಇನ್ನೂನು ಕೇಳುವೆ
 ಎದೆಯಲವಿತು ಕುಳಿತ ಗುರುವೆ !
 ಹೇಳು ಏನ ಹೇಳುವೆ ?

ಕತ್ತಲುಗಳ ದಾಟಿ ದಾಟಿ
 ಬೆಳಕು ಬೆಳಕು ಎಂದೆನು
 ಸಾವು ಸಾಸಿರಗಳ ಸಾರಿ
 ಅನ್ಯತ ಎನುತ ಬಂದೆನು.
 ಸಟಿಯ ತಿರೆಯು ತಿರೆಯುತ
 ದಿಟವು ಮೋರೆವರೆಯುತ
 ಬಂದರೇನು ಎಂದಿನಂತೆ

ಮುಂದೆಯು ಹಿಂದಿದ್ದ ಚಿಂತೆ
ಇದು ಅದೃಷ್ಟ ಇದು ಅಗಮ್ಯ
ಎನುತ ಎನುತ ಸಾಗಿದೆ
ನಿನ್ನ ವಾದದೇಡಿಗೆ ತಲೆಯು
ಅಡಿಗಡಿಗೂ ಬಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಿ ಏನು ರಮ್ಯವಾಗಿ
ಕಂಡರೆ ಮರುಳಾಗಿದೆ.
ಅದರತನದ ಅಗಮ್ಯತೆಗೆ
ಸೋತು ತಲೆಯ ತೂಗಿದೆ.
ಕಾಣುತ್ತಲಿದೆ ಭವ್ಯವು
ನೋಡುತ್ತಲಿದೆ ದಿವ್ಯವು.
ಒಂದನೊಂದು ಅರಸಿ ಮರೆಸಿ
ಆಗ ಈಗ ಬಿಡಿಸಿ ಬೆರಸಿ
ಜೀವವು ಸಂಭ್ರಮದೊಳೆಂದು
ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕರೆದಿದೆ.
ಇಗೋ ಸೃಷ್ಟಿಪುಟದೊಳೆಲ್ಲು
ನಿನ್ನ ಹೆಸರೆ ಬರೆದಿದೆ.

ಮಾನವ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟೊ ಪ್ರಳಯವಾಗಿವೆ.
ಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರೇಮ ಪುರುಷ ಭಾಗ್ಯ
ಕಾದು ಕಾದು ಮಾಗಿವೆ.

ನಾಗರಿಕತೆ ಮುಳುಗಿವೆ.
 ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಬೆಳಗಿವೆ
 ಅಧಃಪತನವಾಗುತ್ತಿರಲು
 ಅವತಾರವು ತೇಗುತ್ತಿರಲು
 ಉದ್ಧಾರದ ಆಸೆಯಾಗಿ
 ಮೂಲಜಲಕೆ ಮರಳಿವೆ
 ಅಂತರಂಗದತ್ತ ನಯನ
 ತಾನಾಗಿಯೆ ಹೊರಳಿವೆ.

ಹೃದಯ ಹೂಡಿ ಹತ್ತು ಆಟ
 ಇಳಿಸಿ ಪ್ರೇಮಪಾಕಕೆ
 ಊಟಿಯಾಗಿ ಎತ್ತಲಿಹುದು
 ನರರ ನರಕ ನಾಕಕೆ.
 ವಿಧಿವಿಲಾಸ ನಡೆದಿದೆ
 ಹಳೆಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಿದೆ.
 ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ಹಾಸ ಹಾಸಿ
 ಮಾಯೆ ತನ್ನ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿ
 ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಾಡಿ-
 ದಂತೆ ನಮ್ಮ ಆಡಿಸಿ
 ಕ್ರೀಡಿಸುವುದು, ಬಾ ಕರುಣಿಸಿ
 ಬೇರೆ ಆಟ ಮಾಡಿಸಿ.

ನಿನಗೆ ಲೀಲೆ ಸೇರುವಾಗ
 ನನಗೆ ಏಕೆ ಬೇಸರ?
 ಕಟ್ಟಿ ಮುರಿದು ಕೆಡಿಸು ಬಿಳಿಸು
 ನೀನೆ ನನಗೆ ಆಸರ.
 ಸಾಗಲಿಂತು ಚಕ್ರವು
 ನಿನ್ನ ರೀತಿ ವಕ್ರವು
 ನೀನು ಬಾ ಅನಂತನಾಗಿ
 ಜೀವ ಇರಲಿ ಅಮೃತವಾಗಿ
 ತಾಪ, ಪಾಪ, ನೋವು, ದುಃಖ,
 ಚಿಂತೆ ಭೋಗದಾಟವು.
 ನಟನ ಹಾಗೆ ಎನಿಸಲೆನಗೆ
 ನಿನ್ನ ಕಲೆಯ ಮಾಟವು.

ಏನು ಆಟ ಏನು ವ್ಯಾಟ
 ಕುತೂಹಲಕೆ ಆಡುವೆ
 ಪ್ರಪಂಚವನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತ
 ನೀನೊ ಕಥೆಯ ಮಾಡುವೆ
 ತಿಳಿಯದೆಂದು ತಿಳಿದಿತು
 ಇಷ್ಟು ನನಗೆ ಹೊಳೆದಿತು.
 ಅಷ್ಟರಲ್ಲೆ ತೃಪ್ತಿ ನನಗೆ
 ದಿನವು ಇದೊ ವಿನೋದ ನಿನಗೆ.

ಆದರೇನು ಮತ್ತೆ ನಾನು
 ಏನು? ಏಕೆ? ಕೇಳುವೆ
 ಹಳೆಯದನ್ನೆ ಹೊಸೆಯಿಸಿ ನೀ
 ರಸ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಹೇಳುವೆ.

ಊರ ತುದಿಯ ಆ ಮೂರು ಬಟ್ಟೆ ಮುಗಿದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳವೆಲ್ಲಿ
ಹಳ್ಳ ಅಡಗಿ ಹರಿದಲ್ಲಿ, ತುಡುಗು-ದನ ತೊಂಡು ಮೇಯುವಲ್ಲಿ
ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪತಾರ ತಪ್ಪಿ ಹೊಕ್ಕರಸ ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ
ಇರುಳು ಅಂತನಸ ಹಗಲಸ ಗೂಕತಾವ ಅಲ್ಲಿ ಜೋಡಗೂಗಿ.

ಅದನ ದಾಟಿ ಆ ಮಸಣವಾಟಿ, ಎಡಕಾಗಿ ಅದರ ಆಚಿ
ಕಾಮ ತನ್ನ ಹಚ್ಚಂಗಿ ಹಾಸಿಧಾಂಗೆಲ್ಲಿ ನೀರ ಪಾಚಿ
ಹೊಚ್ಚಿ ಹೊಂಡವನು ಮೆಚ್ಚು ಮಾಡತಾವೊ ಕಂಡ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ.
ಪಾಚಿ ಸರಿಸಿದಾಗ ಕಪ್ಪು ನೀರು ಕರಿತಾವ ಒಳಗ ಬಳಿಗೆ.

ಅದರ ಮುಂದ ಗವಿಗುಡ್ಡ ಅಡ್ಡ ಬರತದ ನಮ್ಮ ಬಲಕ
ಅತ್ತತ್ತ ಹರುಹಿ ಹತ್ತೊತ್ತಿ ಬಂದ ಕಾಳಮ್ಮಿರುವ ಹೊಲಕ
ಆ ಹೊಲದ ನಟ್ಟನಡುವಿರುವ ಹುಣಿಸಿಮರ ಏರಿ ನೋಡಿದಾಗ
ಹತ್ತ ಗಿಡದ ಗುಂಪೊಂದು ಕಾಣತದ ಸಣ್ಣ ಏರಿವ್ಯಾಗ.

ಅಲ್ಲಿ ತೊಗಲಬಾವಲಿ ಚೀರತಾವ ಭರತಿ ಹಗಲಿನೊಳಗ
ಹಿಂಡು ಪರಿವಾಳ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಡತಾವ ಮತ್ತ ಒಳಗ ಹೊರಗ.
ಅಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿ ಹರುಹ್ಯದ ಬೇವಿಗೇ ಸುತ್ತ ಅಮೃತಬಳ್ಳಿ
ಹಾಲ ಸುರವತಾವ ಆಲ ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಡತಾವ ಅಳ್ಳಿ.

ಅತ್ತಿಗಿಡಕ ಹತ್ತಾವ ಹಲಸಿನ್ನಂಗ ಬುಡಕು ಕೆಂಪು ಹಣ್ಣು
ಜೇನು ತುಂಬಿ ತೋಟಗುಟ್ಟತಾವ ಅದ ಬಯಸತಾವ ಕಣ್ಣು.
ಈ ತೋಸಿನ್ಯಾಗ ಬೆಳದದ ಹ್ಯಾಗೋ ಮೂಲ್ಯಾಗ ತಪ್ಪಿ ಮಾವು.
ಅದರಡಿಗೆ ಹುತ್ತ ಅದರಾಗ ಐತೆ ಒಂದೇಳ ಹೆಡೆಯ ಹಾವು.

ಆ ನಾವಿನೊಳಗ ಈ ಸುಗ್ಗಿಯೊಳಗ ಬಂದದ ಕೋಗಿಲೊಂದು
ತನ್ನ ಜೋಡಿ ಕರೆದ್ದಾಂಗ ಕರಿತದ ನನ್ನ ಬಾರಸ ಅಂದು
ಕೂಗೇ ಕೂಗತದ ಕೂಗೇ ಗೂಗತದ ಗಿರಣಿ ಕರೆಯೊ ಹಾಂಗ
ತೆರಪು ಇಲ್ಲ ಒಂದಳತಿ ಕೂಗತದ ಬ್ಯಾಸರಿಲ್ಲಧಾಂಗ.

ತಿಳಿಯದ್ಯಾವದೋ ಕಂಪು ಎಳೇತದ ತುಂಬಿ ಹುಚ್ಚು ಆಗಿ
ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲದ ಎತ್ತೊ ತಿರಗತವ ದಿಕ್ಕು ತೋರದಾಗಿ.
ಬಂತು ಸುಗ್ಗಿ ಬಂದವ ಸುಗ್ಗಿ ಬರತದ ಸುಗ್ಗಿ ಎಂದು
ಕುಹೂ ಅನ್ನತದ ಕುಹೂ ಅನ್ನತದ ಕುಹೂಕುಹೂ ಅಂದು.

ತಾರ ಸಂಚಮದಾಗ ಕೋಗಿಲಾ ಕೂಗತದೋ ಜೋಗಿ
ಯಾವ ಬಣ್ಣ ಅದಕಾವ ಕಣ್ಣು ನಾ ನೋಡಲೇನು ಹೋಗಿ
ತೋಟವೆಲ್ಲ ಹೂವಾಗಿ ನಿಂತು ತೊಂಗೆಲ್ಲ ಗೊಂಚಲಾಗಿ
ಸಾಡು ಆಗತವ, ಹೆಣ್ಣು ಆಗತವ ಆದರ ಲಯಕೆ ತೂಗಿ.

ಮುಂಜಾವತೊಟ್ಟು ಇರು ಹಂಗು ಬಿಟ್ಟು ಬರಿ ಹಾಂಗ ಕೂಗತದೋ
ತಲಿ ಕಾವಿನೊಳಗ ಇಮ್ಮಾವಿನೊಳಗ ಬಿಸಿಗಾಲ ನೂಗತದೋ
ಕೊಳಲ ನುಡಿಸಿಧಾಂಗ ಕುಹೂಕುಹೂಕೂ ಉಲಿತದೋ ಜೋಗಿ
ಬೇರೆ ಕೆಲಸದಾಗ ಮನಸು ತೊಡಗದೋ ನೋಡಲೇನು ಹೋಗಿ ?

ಬಂದೆ ಜೋಗಿ ಬಾ, ಬಾರೊ ಜೋಗಿ ಬಾ, ಏನು ಹೊತ್ತು ಬಂದಿ
ನೀನೆ ಹೇಳಿದಾ ನಾಮ ಜಪಿಸುವಾಗ ಬಂತೋ ಸುಗ್ಗಿ ಸಂಧಿ.
ತಲೆಯ ಯಾವದೋ ನಾಡಿಯೊಳಗ ಸುರುವಾತು ಸುಗ್ಗಿ ಸೊಲ್ಲು
ಮುಂದೆ ಕೇಳಿದರ ಅದಸ ತುಂಬಿತೋ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲು.

ಗುಡಿಗೇ ನಾನು ಹೊರಟಾಗ ಕರೀತದ ಕುಹೂಕ್ಕುಹೂ ಎಂದು
 ಮನದ ಜಪದ ನಡುನಡುವೆ ನಡೀತದ ಓಂ ಕುಹೂ ಎಂದು.
 ಕನಸಿನೊಳಗ ನಾ ಸ್ವರಾ ಕೇಳಿ ಮಾಮರಾ ಆಗತೇನೋ
 ಅಂತ ಭ್ರಮಾ ಆಗ್ಯದ ಮನಕ ನೀ ಬಂದೆ ಜೋಗಿ ಏನೋ !

ಯಾವ ಸ್ವರಾ ಇದು ಯಾವ ಕೋಗಿಲಾ ಯಾವ ಮರವೋ ಏನೋ
 ಯಾಕ ಹೀಂಗ ಅಸರಂತ ಕೂಗತದ ಏನು ಇದಕೆ ಬ್ಯಾನೊ
 ಸುತ್ತು ಗುಡ್ಡ ನುಗ್ಗಾಗಿ ಹೋದವೋ ಓಗೊಟ್ಟು ಇದಕಕ
 ಬಿಸಿಲು ಕುಣಿದು ಬೆವತದ ಈಗ ಬಂದದ ಮಳಿಯ ಹದಕಕ

ಆ, ಹಾ, ಹಾ, ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಬರುವೆನೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ.

“ ಚುಕ್ಕೆ ಹೊಳಪು ಬೆಳಗಿದಾಗ
ಬೆಳಗು ಬೆಳ್ಳಿ ತೊಳಗಿದಾಗ
ತಿಂಗಳನ್ನೂ ಮುಳುಗದಾಗ
ಬರುವೆನೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ
ಹೇ ಸುಗಂಧ-ಗಂಧ-ಮೋಹನೇ
ಏ ಮಂದಪವನವಾಹನೇ
ಹಾ ತಲುಪಿದೆ ಆವಾಹನೇ

ಆ, ಹಾ, ಹಾ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ”

ನಸುಕು ಸುಸಿಲ ಸಮಯವಾಗೆ
ಸೌಸವವದು ಸೂಸಿ ತಾಗೆ
ಕಾಣದೆ ಅದು ಬರುವ ಹಾಗೆ
ಬರುವೆನೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ
ಹೇ ಚೂತಾಂಕುರ ಚಾಮರೇ
ಏ ನಿನ್ನಿದಿರೇ ತಾಮರೇ
ಹಾ ಬೇರೆ ಸೋಮ-ಕಾಮರೇ
ಆ, ಹಾ, ಹಾ, ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಸವಿಗನಸಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಉಷೆ ಕುಣಿಯುವ ತಾಲದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ಮೋಹಜಾಲದಲ್ಲಿ
ಬರುವೆನೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ.

ಹೇ ಕೋಕಿಲ-ನುತಿ-ಗಾಯನೇ
ಏ ಬಾನ ಬಾಯಿ 'ಆ' ಎನೇ
ಹಾ ಗಾಳಿಗೊಳಲು 'ಹೋ' ಎನೇ ”
ಆ, ಹಾ, ಹಾ, ಮಲ್ಲಿಗೆ.

* * * *

‘ ಮೂಗಾಳಿಯ ಮೂಗುದಾರ
ಎಳೆವುದು ಹೇ ಮಧುಸ ಬಾರ
ಮಧುಚುಂಬನ ಬೇಗ ತಾರ ’

ಹಾಡುವುದೀ ಗಾಳೀ
ಒಲವಿನ ಹೊಸ ಕಾಳೀ
ಕವಿಯ ರೂಪ ತಾಳಿ

ಆ, ಹಾ, ಹಾ, ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಇರು ಹೊವೆ
 ಗಾಳಿಹೊಳೆಯೊಳು ನಾವೆ
 ತೂಗಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೂಗುತ್ತಿರು.

ಸವಿಯೆ ಜಿಲುವಿನ ಜೇನು
 ಹೂ ಕೀಳಬೇಕೇನು ?
 ನೋಟ ಕೂಟವು ಸಾಕು ಮಾಗುತ್ತಿರು.

ಎಲರಲೆಯ ಪರಿಮಳಿಸಿ
 ನಾತ-ಗೀತವನಳಿಸಿ
 ಮೈಮನದಿ ನಂದನವನರಳಿಸುತ್ತಿರು.

ಮೈಯ ಬಾನೊಳಗೆತ್ತು
 ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನು ಬಿತ್ತು
 ಮಣ್ಣನ್ನು ಕಂಪತ್ತ ಹೊರಳಿಸುತ್ತಿರು.

ಬೆಳಗು ಗಾಳಿ ತಾಕಿ ಚಳಿತು
ಇರುಳ ಮರವು ಒಡೆದು ತಳಿತು
ಅರುಣ ಗಂಧ ಹರುಹಿ ಒಳಿತು
ನಸುಕು ಬಂತು.

ಬೆಳಕು ಬಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಕುಡಿ
ಬಯಲಲೆತ್ತಿ ಹಗಲಗುಡಿ
ಆಡಗಿಸಿಟ್ಟು ರವಿಯ ಮಿಡಿ
ನಸುಕು ಬಂತು.

ಬೆಳಗು ಸೂಸುತಿರಲು ಸುಸಿಲು
ಅದನು ನೂಸುತಿರಲು ಉಸಿಲು
ಬೆಳಕು ಹೂತು ಆತು ಬಿಸಿಲು
ನಸುಕು ಬಂತು.

ಸದ್ದಿಲ್ಲ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ; ರವಿರಾಜ ಮೂಡುವನು
 ಬೆಳಗುವನು ಅಡಗುವನು ಬೇಸರೆಲ್ಲವ ದೂಡಿ
 ಮೌನ ಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ ಕಡಲು ತೆರೆತೆರೆದಾಡಿ
 ಮರ್ಯಾದೆ ಮಿರದಿದೆ. ಅಗೊ ಅಲ್ಲಿ ಮೋಡವನು
 ಎಲ್ಲೊ ಸುಮ್ಮನೆ ಸುರಿದು ಇಹುದು ಬಿಲ್ಲನು ಕೂಡಿ,
 ನಿಶಿಯ ಕೌಮುಡಿ; ಬಾನಬಯಲಗಡಲಿನ ನೌಕೆ
 ಆರು ಕಾಲಕು ತೇಲಿ; ಮಲೆಯ ಜಡೆಯಲಿ ಮೂಡಿ
 -ಸೂಸಿ ಸೌಸವ; ಇರವೆ? ಮಾತು ಬೇಕೇ ಏಕೆ?

ಹುಸಿನಗೆಯು, ಕುಡಿನೋಟ, ಹಿಗ್ಗು ಹಿಗ್ಗಿನ ಕೇಕೆ
 ಮರುಳಾಟ, ಅಳುವು ಹಸಿವಿನ ಕೂಗು, ದನಿಮೋಡಿ
 ಒಂದೆ ಬಸಿರಿನ ಬದುಕು ಒಂದೆ ಹೃದಯವ ನೀಡಿ
 ತಣಿಯವೇ? ಶ್ರುತಿಯಾಗು-ನಾದಮಾತೃಕೆ ಆಕೆ
 ಕೂಸು ಮಾತಿಗೆ ಮೌನ ತಾಯಿ ಮಡಿಲು ಸದೈವ;
 ಮಾತು ಮೌನದ ಪ್ರತಿಮೆ, ಮೌನ ಮಾತಿನ ಧೈವ.

ಅನುಭಾವ ಗೀತೆಗಳು . . .

೧. ಸರಸ್ವತೀ ಸೂಕ್ತ
೨. ಅಗ್ನಿಸೂಕ್ತ
೩. ಲಲಿತಾ
೪. ಯಾವ ದೇವನಿವನು ?
೫. ಗಾಳಿಗಡಲಿನಲ್ಲಿ
೬. ಕಣ್ಣ ಕಾಣಕೆ
೭. ಏಲಾಗೀತೆ
೮. ತುಂಬಿ
೯. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ (ಮುಕ್ತಾಯ)

ಅಂಚೆ ಏರಿ ನೀರಿನಾಕೆ
 ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಳೋ
 ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಳು.

ಗಾಳಿ ನೀರನಾಡಿಸಿರಲು
 ವೀಣೆಯಂತೆ ಬಾರಿಸಿ
 ತೆರೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳಕು ಬಂತು
 ಕವಿವ ತಮ ನಿವಾರಿಸಿ || ಅಂಚೆ ಏರಿ.....

ನೀರಿನುಸಿರೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ
 ಬೆಳಕು-ಹಕ್ಕಿ ಬೆನ್ನ ಏರಿ
 ಬಿಳಿಯ ಮೋಡ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ
 ತೇಲುವಂತೆ ಬಂದಳೋ
 ನೋಡು ಕಂದ ಎಂದಳು. || ಅಂಚೆ ಏರಿ....

ಅಹಾ ಅಹಾ ಏನು ಮುಖ !
 ತುಂಬಿ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಸುಖ
 ಇದುವೆ ನನ್ನ ಜೀವ ಸಖ
 ಎಂದು ನುಡಿಯು ಬಂದಿತು
 ಜೀವ ತಾನೆ ಎಂದಿತು. || ಅಂಚೆ ಏರಿ....

ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಏನು ನಗೆ

ಏನು ಭಾವ ಏನು ಬಗೆ

ದಾರಿ-ದೀಪ ಇದು ನನಗೆ

ಕೊನೆಯ ವರೆಗು ತೋರಿತು

ಅಣುಕಣಕೂ ಸೇರಿತು ||

ಅಂಚೆ ಏರಿ.....

ಹೊಳೆವುದೇನು? ಏನು ಕಣ್ಣೋ!

ಮಿಡಿದರೊಡೆವ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಹಣ್ಣೋ-

ಅದರ ರಸವನುಣ್ಣು ಉಣ್ಣು

ಎಂದೆ ಜೀವ ಭಾವಕೆ

ಅದನು ಕಂಡ ಜಾವಕೆ ||

ಅಂಚೆ ಏರಿ.....

ಆಗ ಬಯಲೆ ಆವು ಆಗೆ

ಅದುವೆ ಹಾಲು ಕರೆದ ಹಾಗೆ

ಸುತ್ತು ಹಾಲು ಕರೆದಿತು

ಗಾಳಿ ಮೇರಿವಂದಿತು || ಅಂಚೆ ಏರಿ.....

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಂತು

ನುಡಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಾಣತಂತು

ಏರಿದಂತೆ ಇಂಚರ

ಆಕೆಗಿರುವ ಆಸರ ||

ಅಂಚೆ ಏರಿ.....

‘ ಹಾಲು ಬೇಕೆ ನೀರಿನಾಕೆ
ಕಂಡು ಕಂಡು ಸುಮ್ಮನೇಕೆ ?
ಬಾ ಎಂದು ಕರೆದಿತು

ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಿತು ’ || ಅಂಚೆ ಏರಿ

—‘ ಏನು ಸವಿಯೊ ಅದನೆ ಕುಡಿ

ನಿನ್ನ ರುಚಿಯ ಹದವ ಹಿಡಿ

ನನ್ನನೇನು ಕೇಳುವೆ

ಆದರೂನು ಹೇಳುವೆ || ಅಂಚೆ ಏರಿ

ನೀರು ಇರದ ಹಾಲು ಕೊನೆಗು

ಅಲ್ಲವೇನೊ ನೀರಸ

ಹೇಳು ನನ್ನ ಸಾರಸಾ

ಎಂಬ ಮಾತ ಕೇಳಿದೆ

ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಹೇಳಿದೆ || ಅಂಚೆ ಏರಿ.....

‘ ಅಂಚೆ ಏರಿ ನೀರಿನಾಕೆ

ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಳೋ

ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಳು.’

ಕಲ್ಮಲ ಮಲ್ಮಲ ಜಂಜಣವೆಂದು
ಕುಣಿವುದು ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆ
ಗಾಳಿಯ ನೆಕ್ಕಲು ನಾಲಗೆ ಚಾಚುತ
ಉರಿದೇಳುತ್ತಿದೆ ಮೇಲೆ.

ಹರಹರನೆಂದು ಹರಿಹರಿಯೆಂದು
ಹರಿಹಾಯುತ್ತಿದೆ ಸುತ್ತು.
ಕರಿಬಿಳಿದಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿದೆ
ಅತ್ತೂ ಇತ್ತೂ ಎತ್ತು.

ಬೆಂಕಿಯ ಮೊಳಕೆಯ ಕುಡಿಚಿಗುರೊಡೆದು
ಸಿಡಿಸಿಡಿದೇಳುತ್ತಿಹುದು.
ಕಿಡಿ ಕೆಂಡಾಗಿ, ನಿಗಿನಿಗಿ ಮಾಗಿ
ಬೆಳಕಿನೊಳಲರುತ್ತಿಹುದು.

ನೀಲಿ ಹಳದಿ ರಸಗೆಂಪು ಊದಿ ಹಸಿ-
ರೆನಿತೊ ಬಣ್ಣಗಳ ಸಾಲೆ.
ಮೇಲೆ ಮೇಲೆಸೆದು ಬೀಸಿದಂತಿಹುದು
ಚಿಗುರು ಪಕಳೆಗಳ ಮಾಲೆ.

ಯಾವ ಬಾನುಲಿ-ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವೆ
 ನಿನ್ನ ರಾಗದ ಲಹರಿ ತೇಲಿ ಬಂದು
 ನಮ್ಮನೆಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಕನಸು ಮರೆಯುವ ಹಾಗೆ
 ಏಕೆ ಕಿವಿಗೇರಿಯುತ್ತ ಅಡಗಿ ಇರುವೆ ?

— ಕಣ್ತುಂಬಿ ಎದೆದುಂಬಿ ಎಂದು ಬರುವೆ ?

ಪಿಕವಾಣಿ ಶುಕಪಾಣಿ ದಿವ್ಯರಾಣೀ

ಓ ದೇವಿ! ಓ ತಾಯಿ! ಮಾಯೆ ಲಲಿತೇ !

ಈ ಆಟ ಈ ಮಾಟ ಏಕೆ ಕಲಿತೆ ?

ಬರಿ ನಿನ್ನ ನೆರಳಾಟ ಏಸು ದಿನ ನೋಡುವದೋ
 ತೆರೆ ತೆರೆದು ಮೈತಳೆದು ಏಕೆ ತೋರೆ?
 ಕಣ್ಣಿಗನ್ನವ ನೀಡಿ ಎದೆ-ಹಸಿವ ಕೆರಳಿಸುವೆ
 ಈ ಲೀಲೆಯಲಿ ಯಾವ ಮೋಡಿ ಇಹುದೋ!

ನೆರಳು ತಿರುಳೂ ಕೂಡಿ ನೀನೆ ಅಹುದೋ

ಓ ಗೊಂಬೆ ! ಏನೆಂಬೆ ಕಾಣೆನೆಂಬೆ

ದೇವಿ! ಮಾದೇವಿ! ಮಾಮಾಯಿ ಲಲಿತೇ!

ಒಳಗನುದ್ದೀಪಿಸುತ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತೆ.

ನಿನ್ನೊಂದು ಮೊಗವಾಗಿ ನಿನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗುವಾಗಿ
 ಬಾಕೇನು ಬದುಕೇನು ಜಪಿಸುತ್ತಿರುವೆ
 ನಿನ್ನ ಬಸಿರಿನ ನೀರವೊನ ನಾನಾಗುತ್ತ
 ಸುಮನ ಮನುವಾಗಿ ನಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದು

ನಿನ್ನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ತಂದು
 ಆಡುವೆನು ಹಾಡುವೆನು ನನ್ನ ನಾ ನೋಡುವೆನು
 ದೇವ ದೇವನ ದೇವಿ ನಾಟ್ಯ ಲಲಿತೇ!

ದಯೆದೋರು ಶುಭ ಕೋರು ದೇವದಯಿತೇ!

ಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡವ ಕೊರೆದು ದೇವಾಲಯವ ತೆರೆದು
 ಬಿಂಬದಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬುವಂತೆ
 ಈಗೆನ್ನ ವೈಕಟ್ಟಿ ಕೈತಟ್ಟಿ ಮನ ಮುಟ್ಟಿ
 ಕಲ್ಪಿಸುವ ಶಿಲ್ಪಿ ನೀನಾಗಬೇಕು.

ನಿನ್ನಿಂದ ನನ್ನೊಳ್ಳಿತಾಗ ಸಾಕು
 ಆರಯಿಕೆ ಹಾರಯಿಕೆ ಒಂದೆ ಬಯಕೆ-

ಚಿಚ್ಚಂಚಲೇ ದೇವಿ ಸಕಲ ಲಲಿತೇ!

ಅನುಪಮೇಯೇ ತಾಯಿ ಚಿರ ಅತುಲಿತೆ.

ಮುಕುಟದಂತೆ ತಲೆ ಕೋಡು ಮೂಡುತಿದೆ ಯಾವ ದೇವನಿವನು |
ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರಾಡಿ ಬಯಲಲೀಸುವನು ನವೋನವನು ||

ಮೇಲು ಬಗೆಯ ಮೊಲೆ ಹಾಲನುಂಡು ಬೀರುವನು ಕಂಪಿನುಸಿಲು |
ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಬೆಳುದಿಂಗಳುಗುಳಿ ಬೆರಸುವನು ಬೆಳಕು ಬಿಸಿಲು ||

ಕನಸಿನಣುಗನೋ, ಇವನ ಬಸಿರಿನಲೆ ಕನಸು ಬಂದವೇನೋ |
ಮೀಸಲಾದ ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಸು-ನಗೆ ಮಿನುಗುವಂದವೇನೋ ||

ನಿದ್ದೆ ಹೊದ್ದದಿಹ ಯಾವ ನಾಡಿನವನಣ್ಣು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದೆ |
ನನ್ನ ಎದೆಯೊಳೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನೆ ಮುಸುಕಿ ನಿಂದೆ ||

ಗಾಳಿಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬರುತಲಿಹವು ನಾದಾ
 ಭಂಡವಾಳದಂತೆ ತುಂಬಿ ವಿಷಧ ಭಾವ ಮೋದಾ
 ಯಾವ ಗೆಳೆಯ ಗುರುವಿನಿಂದ ಬಂದಿತೋ ಪ್ರಸಾದಾ
 ಎನುವೆ ಹೈ ಹಸಾದಾ ||

ಎಚ್ಚರವೋ ? ನೂತ್ನ ವಿಶ್ವ; ಕನಸೆನಲೋ ? ವಾಸ್ತವಾ,
 ನಿರ್ದಯೆನ್ನೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಹೆನು; ಬೇರೆ ಏನೊ ಅನುಭವಾ
 ವೈ ಮನಗಳ ಹೆಣೆಯುತಿಹುದು ಏನು ಇದರದೀ ಜವಾ
 ನವಜೀವದ ಸಂಭವಾ ||

ತಾಯಿಗಣ್ಣು ತುಳುಕುತಿಹುದು ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಲ್ಲಿ
 ಚುಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮನಂತೆ ಕರೆವವಿರುಳಿನಲ್ಲಿ
 ದಾರಿದೋರಿ ತೆರೆಯುತಿಹವು ಸೂರ್ಯಕಿರಣವೆಲ್ಲಿ
 ಹೊತ್ತಿ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ||

ಬಿತ್ತಿದಾವ ಬೆಳೆಯು ಬಂತು ಯಾವ ಸುಗ್ಗಿ ಕಾಲಾ
 ಕಾದ ಕಣ್ಣು ಮೋದದಿಂದ ತೋದು ತೋರೆಯೆ ಹಾಲಾ
 ಎಷ್ಟಕೆಷ್ಟು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬೆಳೆದ ಹಾಗೆ ಆಲಾ
 ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮೇಲಾ ||

ಮಾತು ಹೂತು ಪೂಜೆಯಾಗಿ ತೋರುತಿಹುದು ತಮ್ಮಡಿ
 ನಡೆಯ ಗತಿಯೆ ತಾಳಲಯವು ಭಂದ ರಾಗ ನುಡಿ ನುಡಿ
 ಆಡಿದಂತೆ ಮೂಡುತಿಹುದು ಕನ್ನಡವೇ ಕನ್ನಡಿ
 ಪಾದಸಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನಡಿ ||

ಅಂತರಂಗದಾ ವ್ಯದಂಗ ಅಂತು ತೋಂ ತನಾನಾ |
 ಚಿತ್ತ ತಾಳ ಬಾರಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು ರ್ಘುಂಝುಣಾಣಾ |
 ನೆನವು ತಂತಿ ಮೀಟುತಿತ್ತು ತಂತನನನ ತಾನಾ || ಅಂತರಂಗದಾ....

ಹಲವು ಜನುಮದಿಂದ ಬಂದ ಯಾವುದೋನೋ ಧ್ಯಾನಾ |
 ಏಕನಾದದಂದದೊಂದು ತಾನದಾ ವಿತಾನಾ
 ತನಗೆ ತಾನು ಸೋಲುತಿಹುದು ನೂಲುತಿಹುದು ಗಾನಾ || ಅಂತರಂಗದಾ....

ಕಲ್ಪದಾದಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ವಿರಹವಾಗಿ |
 ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕಿ ಕಾಂಬ ಕಣ್ಣಿ ಹೋಗಿ
 ಮರವೆಗೊಂಡು ಬಿದ್ದೆ ನಾನು ನೆಲದ ಮಣ್ಣು ತಾಗಿ || ಅಂತರಂಗದಾ....

ಅಂತಃಸ್ವದಲ್ಲಿ ಮಸಗಿ ಕಳೆದ ಕಣ್ಣ ಸಂತೆ
 ಮೈಯ್ಯ ಕಣ್ಣ ಕುಣಿಯೊಳಾಯ್ತು ಚಿತ್ತಯ ಹಾಗೆ ಚಿಂತೆ
 ನೆಲದ ಎದೆಗೆ ಇರುಳು ಬರುವ ಮರುಳ ಉಲೈಯಂತೆ || ಅಂತರಂಗದಾ....

ಕರುಳ ಕಲಕುಮಲಕಿನಲ್ಲಿ ಕುದಿದು ಕುದಿದ ಹಾಲೆ
 ಹೃದಯದಾಜ್ಯವನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ ಬಂದ ಕೆಚ್ಚು ಮೇಲೆ
 ಹಸಿದ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿತೆಂದೊ ಆಗಿ ಜ್ವಾಲೆ || ಅಂತರಂಗದಾ....

ಅದರ ನೋವೊ ಅದರ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಬಲ್ಲದದುವೆ ವಾಪ
 ಏಸು ತೋಡಿಕೊಂಡರೇನು ತೀರಲಹುದೆ ತಾಪ ?
 ತನ್ನ ಸ್ನೇಹ ತಾನೆ ಉರಿಸಿ ಬೆಳಗಿಸುವದೊ ದೀಪ ||

ಅಂತರಂಗದಾ....

ಹಣೆಯ ಕಣ್ಣು ಹುರಿದ ಮೇಲನಂಗವಾದ ಭಾವ
 ತಾನೆ ರಸವೆ ಆಯ್ತು ಸೋಕೆ ಮೂಲ ರತಿಯ ತೇವ
 ಕಣ್ಣಿನಾರತಿಯನು ಎತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಬಂತು ಜೀವ ||

ಅಂತರಂಗದಾ.....

ಎದೆಯ ತೊರಿಸಿ ಕಣ್ಣು ತೆರಿಸಿ ಹೋದ ಮಾಟ ನೋಟ
 ಮರಳಿ ಬಂದು ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ಹೃದಯ ಜೀವ ಕೂಟ
 ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿಹುದು ಆಗಿ ಆಟ ಪಾಟ ||

ಅಂತರಂಗದಾ.....

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಮಿಂಚಿ ಪಡೆದಿತ್ತೇಳು ಬಣ್ಣ
 ಮೂಕ ವಗಾನ ತೂಕ ಮೀರಿ ದನಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಸಣ್ಣ
 ಕಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಕೂಡಲಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಕಟ್ಟಿತಣ್ಣ ||

ಅಂತರಂಗದಾ.....

ಏಲಾವನ ಲವಲೀಬನ ಲವಂಗ ಬನಗಳಲಿಸ
 ನಾಗಲತಾ ಸಂಕುಲ ಬನವಾಸಿಯ ಜನಗಳಲಿಸ್ಸ
 ಲೀಲಾಂದೋಲಿತ ದೋಲಾ ಲಲನಾ ಮಣಿಗಳಲಿಸ್ಸ

ಏಲಾಪದ ಲೀಲಾಪದ ಆಲಾಪದ ಸರಣಿಸ
 ಸಖಸಖಿಯರ ಮೇಳಾಪದೆ ತೆರೆದಿರೆ ಎದೆ ಭರಣಿಸ
 ಆಲಿಸುತಿವೆ ಮಾಲಿಸುತಿವೆ ಹರಿಣದ ಜತೆ ಹರಿಣಿಸ

ಓ ಜಾಣನಮಾ, ಅಂ ಜ್ಞಂ ಓಂ, ಜಂ ಸಂ ಶಂ ಎಂಬಾ
 ಅಂಬಾಗರೆವುದು ವಾಣಿಯ ವೀಣೆಯು ಬಾಯ್ತುಂಬಾ
 ಬಾ ಅನ್ನಾ ತನ್ನಾ ಬಾ ಬಾರೇ ಜಗದಂಬಾ.

ಉಸಿರುಸಿರಲಿ ಸರಿವರಿದೂ ಊದೂದುತ ನಲಿದು
 ದನಿಯೇ ನದಿಯೊಲು ಚಲಿಸಿತು ಕೊಂಕೊಂಕೆನೆ ಒಲಿದು
 ಅಲೆಯಾಯಿತು ಬಲೆಯಾಯಿತು ಜಗದಗಲಕೆ ಸೆಲಿದು.

ಕೆನ್ನರಕೆನ್ನರಿ ಮಿಥುನವು ಅರೆಅರೆ ಮೈಗೂಡಿ
 ನುಡಿಯಲಿ ಹುದುಗಿದ ಹುರುಳೊಲು ಹದುಳದೊಳೊಡಮೂಡಿ
 ನಾಲಿಗೆ ನಾಡಿಯ ನಾಡಿಸಿ ಸ್ವರನೂರ್ತಿಯ ಕೂಡಿ.

ನರನರಗಳಲಿಂಗಿಂಗೀ ನರನಾಳದೆ ತಂಗಿ
 ಲಾಸ್ಯದಿ ಹಾಸ್ಯವ ಮಿಂಚಿಸಿ ಪರಶಿವನರ್ಥಾಂಗಿ
 ತಾಲದಿ ಕಾಲವ ಸೊಲ್ಲಿಸುವಂತಿದೆ ಈ ಭಂಗಿ

ನೆಲೆಗೆಡಿಸುವ ವಾಸನೆಗಳ ಎದೆಬೀಜವ ಸೀಳಿ
 ರತಿರಮಣನ ನಿಜಜನಕನ ಎದೆಯಾಳವನಾಳಿ
 ಹೃದಯಾಕೂತಿಯ ಅನುಪಮ ಲಾವಣ್ಯವ ತಾಳಿ.

ಸ್ವಾದದ ನಾದದ ಮೋದದ ಒಳಬಸಿರನೆ ಬಗೆದು
 ಹುಂಕಾರದ ಒಳನೂಲನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರದೆಗೆದು
 ಶಬ್ದಕೆ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಿಹ ತನಿಮೌನದಿ ಮುಗಿದು.

ಯಾಳದ ಜತಿ, ಏಳೆಯ ಗತಿ ಏಳೇಳೇಳೆಂದು
 ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಮಬ್ಬನು ಚೆದರಿಸಿ ಬಾಳ್ ಬಾಳ್ ಬಾಳೆಂದು
 ತಂತಿಯು ತಾಳಕೆ ಮಿಡಿದಿರೆ, ಎಲ್ಲಾಯಿತು ಒಂದು.

ಏಳೆಯ ಬಸಿರೊಳು ಮಲಗಿದ ಯಾವುದೊ ಗತಿ ಚಿತ್ರ
 ದನಿ ಪಡೆದಿತು, ತಿಳಿದೆದ್ದಿತು ಕಣ್ಣಡೆದು ವಿಚಿತ್ರ
 ಆಕ್ಷಣವನು ಈ ಕ್ಷಣವನು ಮಾಡಿತು ಸುಪವಿತ್ರ.

ಈ ಇದೂ ತುಂಬಿ ಆ ಅದೂ ತುಂಬಿ ಯಾವುದೂ ತುಂಬಿ ಇರದೇ
 ತುಂಬಿ ಕಳೆದರೂ ತುಂಬಿ ಉಳಿದರೂ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಬರದೇ
 ಜನನ ಮರಣದಲಿ ಅವ್ಯತವೆಂದಿಗೂ ಅಹುದು ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ಮೈದುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಹಲಜೀವ, ದೇವ ಜಗದಂಬೆ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ.

ಮೇಲೊಳಗು ಹೊರಗು ಪಡೆದಾತ ತುಂಬಿ ಹಡೆದಾಕೆ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ಬಯಲಲ್ಲು ಎಲ್ಲು ಮಡಿವವಳು ತುಂಬಿ ದುಡಿವವನು ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ಕಲುಗುಡ್ಡ ತುಂಬಿ ಮರಬಳ್ಳಿ ತುಂಬಿ ಹಸುಹಕ್ಕೆ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ಅಣುರೇಣು ತುಂಬಿ ಪರನಾಣು ತುಂಬಿ ಜೀನಾಣು ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ.

ತುಂಬಿದ್ದು ತಾನೆ ಎಂದೆಂದು ತುಳುಕದೆಂದೆಂದರೂನು ತುಂಬಿ
 ತೂತೂಬು ತುಂಬಿ ಹೊರಸೂಸಿ ಚೆಲ್ಲಿ ತುಳುಕಾಡಿ ಮತ್ತೆ ತುಂಬಿ.
 ಮುಮ್ಮೊದಲೆ ತುಂಬಿ ಮೊಳಕೆಯಲಿ ತುಂಬಿ ಚಿಚ್ಚಿಗುರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
 ಎಲೆ-ನಗೆಯು ತುಂಬಿ ಹೂ-ಹೀಚು ತುಂಬಿ ಮಿಡಿ-ಕಾಯಿ-ಹಣ್ಣು ತುಂಬಿ.

ಕ್ರೈಮಿ-ಕೀಟ ತುಂಬಿ ಈಟೀಟು ತುಂಬಿ ದನಿಮೀಟು ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ಇದ್ದದ್ದು ತುಂಬಿ ಇಲ್ಲದ್ದು ತುಂಬಿ ಅಹುದಲ್ಲದ್ದೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ
 ನರತ್ಯಾಗ ತುಂಬಿ ಸುರಭೋಗ ತುಂಬಿ ವರಯೋಗ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ಮೊಳ್ಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಜೊಳ್ಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಶೂನ್ಯಾಕಾರ ತುಂಬಿ.

ನೆಲ ಹೂತು ತುಂಬಿ ಮನಸೋತು ತುಂಬಿ ಉಸಿರಾಟ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ಜಗವರಳಿ ಕಂಡು ಕಣ್ತುಂಬಿ ಮರಳಿ ಮರುಳಾಗಿ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ರಸದುಂಬಿ ತುಂಬಿ ನಾಲಗೆಯು ಎಂಬ ದುರದುಂಬಿ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ರೈಂಕಾರ ಕೇಳಿ ಕಿವಿತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಓಂಕಾರ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ.

ಅಗೊ ತುಂಬಿ ಬಳಗ ಹಲ ಬಿಂಬಿಯೊಳಗ ಒಳನಿಂಬಿ ತೋಟ ತುಂಬಿ
 ಉಕ್ಕಂದದಿಂದ ಚಕ್ಕಂದವಾಡಿ ನಕ್ಕಂದವಾಗಿ ತುಂಬಿ
 ಭೋರಾಡತಾನ ಹಾರಾಡತಾನ ಒಡಗೂಡತಾನ ತುಂಬಿ
 ಒಳಗೋಡತಾನ ಹೊರದೂಡತಾನ ಒಳಮೂಡತಾನ ತುಂಬಿ.

ವೈಮುಟ್ಟಿ ಬಂತು ಮುಟ್ಟುಟ ಇದರ ಅಟಮಟದ ಮಾಟ ತುಂಬಿ
 ವೈನವಿರ ನವಿಲು ತಕತ್ಯೈಯ್ಯ ಕುಣಿದು ಧಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತು ತುಂಬಿ
 ಜಲ್ಪನೆಯ ತುಂಬಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ತುಂಬಿ ಎದೆಯಂತರಾಳ ತುಂಬಿ
 ಆಪಾದ ತುಂಬಿ ಆಸ್ವಾದ ತುಂಬಿ ಆನೋದ ಭೇದ ತುಂಬಿ.

ಆ ತುಂಬಿನಿಂದ ತುಟಿವರೆಗು ತುಂಬಿ ತುದಿವರೆಗು ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ಅಂಗಾಂಗ ತುಂಬಿ ಲಿಂಗಾಂಗ ತುಂಬಿ ಅಲಿಂಗನಾಂಗ ತುಂಬಿ
 ಆಚಾರ ತುಂಬಿ ಉಚ್ಚಾರ ತುಂಬಿ ಸಂಚಾರ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ
 ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತುಂಬಿ ಸ್ಥಿರ ಶಾಂತಿ ತುಂಬಿ ಕಡು ಕಾಂತಿ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ.

ಅಂಭೋಜನೇತ್ರೈ ರಂಭೋರು ತನ್ನ ಕುಂಭುರೋಜಾತದಲ್ಲಿ
 ಸುಚರಿತ್ರೈ ದಿವ್ಯವಾತ್ಸಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒರಗಿರಿಸಿ ನಾದವಲ್ಲಿ
 ತಂಬೂರಿ ಶ್ರುತಿಗೆ ಸೀತಾರ ಜತಿಗೆ ದಿಡದಾದಿ ಮೀಟಿ ದಾಟಿ
 ಕುಂಭಿನಿಯ ತುಂಬಿ ಅಂಬರವ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿಸಿದಳೆಂಥ ಲಹರಿ.

ಗುರುವಿಂದ ತುಂಬಿ ಅರವಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಂಬುರುವಿನಿಂದ ತುಂಬಿ
 ತಾಯೆಂದು ತುಂಬಿ ತಂದೆಂದು ತುಂಬಿ ಕಂದನ್ನ ತನ್ನ ತುಂಬಿ
 ಅಂಬಿಕೆಯ ತುಂಬಿ ನಂಬಿಕೆಯ ತುಂಬಿ ಕಣ್ಣೊಂಬೆರಂಭಿ ತುಂಬಿ
 ಶ್ರೀಮಾತೆ ತುಂಬಿ ಈ ಮಾತೆ ತುಂಬಿ ತಂತಾನೆ ಬಂತು ತುಂಬಿ.

ಕೂಡಿ ಓದಿ ಕೂಡಾಡಿ, ಕೂಡಿ ಅರಿಯೋಣ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ
ಕೂಡಿ ತಿಂದು ಕೂಡುಂಡು ಕುಡಿದು ದುಡಿಯೋಣ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ
ಕೂಡಿ ನಡೆದು ಒಡಗೂಡಿ ಪಡೆದು ನುಡಿ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕೂಡಿ
ಕೂಡಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳಗೋಣ ದೇವರೊಲು ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ

ಮೊದಲ ಚರಣಗಳು

(ಆಕಾರಾದಿಯಾಗಿ)

೧	ಅವನ ನೋಟ ಅವಳ ಕೂಟ ಏನೋ ಆಟವಾಡಿತು	ಪುಟ ೭೪
೨	ಅಂಚೆ ಏರಿ ನೀರಿನಾಕೆ	೯೬
೩	ಅಂತರಂಗದಾ ವೃದ್ಧಂಗೆ ಅಂತು ತೋಂತನಾನಾ	೧೦೪
೪	ಆಹಾಸ ಚೆಲುವೆ ಓಹೋಸ ಚೆಲುವೆ ಏನುಸ ಚೆಲುವೆಯೋ	೬೪
೫	ಆ ಹಾ ಹಾ ಮಲ್ಲಿಗೆ	೯೦
೬	ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಇರು ಹೂವೆ	೯೨
೭	ಇದ್ದು ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಇರುವೆನೆಂಬಿರಿ ತಂದೆ	೫೦
೮	ಇವನಾರೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಆತ್ಮೋಬ್ಬ ಬಿಕ್ಕನಾಸಿ	೬೧
೯	ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ ಇಳಿದು ಬಾ	೬
೧೦	ಈ ಇದೂ ತುಂಬಿ ಆ ಅದೂ ತುಂಬಿ ಯಾವುದೂ ತುಂಬಿ ಇರದೇ	೧೦೮
೧೧	ಊರ ತುದಿಯ ಆ ಮೂರು ಬಟ್ಟೆ ಮುಗಿದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳವೆಲ್ಲಿ ?	೮೭
೧೨	ಏನು ? ಯಾಕೆ ? ಎಲ್ಲಿ ? ಯಾರು ?	೮೩
೧೩	ಏಲಾವನ ಲವಲೀಬನ ಲವಂಗ ಬನಗಳಲಿ	೧೦೬
೧೪	ಏ ! ಲೇಲಾಲಿ ಲೇಸೋ ಲೇಲಾಲಿ ಲೋಸ	೫೫
೧೫	ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಒಂದೇ	೪೪
೧೬	ಓ ರಾಜ್ಯ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಜನಗಪನ ವನವಾಸಿ	೪೦
೧೭	ಕನ್ನಡದ ತ್ರೀಕಂಠದಿಂದ ಸಾರಿದ ವಾಣಿ	೩೮
೧೮	ಕಲ್ಮಲ ಮಲ್ಮಲ ಜಂಜಣವೆಂದು	೯೯
೧೯	ಕಾಮವಿದು ಮೈಗಾವು	೬೬
೨೦	ಕೂಡಿ ಓದಿ ಕೂಡಾಡಿ ಕೂಡಿ ಕಲಿಯೋಣ ಕೂಡಿ ಕೂಡಿ	೧೧೦
೨೧	ಕೂಡಿರೆ ಕೈವೈ ತಾಲಕೆ ತಾಲ	೬೫
೨೨	ಕೂಸುಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ಇಲ್ಲ ಪಶುಬಲಿಯೇ ನಡೆದಿದೆ.	೫೯
೨೩	ಕೇಳಲೆ ಕೆಳದಿ ಹಂಸದ ಹಾಡು	೮೦
೨೪	ಕೊಡುವುದೇನು ? ಕೊಂಬುದೇನು ?	೭೬
೨೫	ಗಮಗಮಾ ಗಮಾಡಸತಾವಸ ಮಲ್ಲಿಗಿ	೭೦
೨೬	ಗಾಳಿಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬರುತಲಿಹವು ನಾದಾ	೧೦೩

೨೭	ತೇಲಾಡುವಾಗ ಮನಸು	೧೮
೨೮	ತಂಗಿ ಜಾನಕಿ ನಿನ್ನ	೨೬
೨೯	ನಿನ್ನ ಮಮತೆಯ ಬಯಕೆಯಾವು ಹಾಡಿನ ಹಾಲನನವರತ ಕರೆಯುತ್ತಿರಲಿ	೪
೩೦	ನೀನು ಈವೆ ನನಗೆ ದವನ	೬೮
೩೧	ನೀವಾರಲಾ ನೀವಾರಲಾ ನೀವಾರಲಾಃ	೪೬
೩೨	ಫಜಾರಗಟ್ಟೀ ಮುಟ್ಟೋಣು ಬಾ	೨೨
೩೩	ಬದುಕು ಮೂಯೆಯ ಮಾಟಿ	೮೨
೩೪	ಬರುವದೇನೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ	೨೩
೩೫	ಬಾರೊ ಸಾಧನಕೇರಿಗೆ	೧೨
೩೬	ಬುದ್ಧ ಬುದ್ಧ—	೪೧
೩೭	ಬೆಳಕು-ತೊರೆ ತೂರಿ ತೆರೆ	೨೬
೩೮	ಬೆಳಗು ಗಾಳಿ ತಾಕಿ ಚಳಿತು	೯೩
೩೯	ಬಂದಿಯೊಳಗಿದ್ದ ವರ ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸುವಾ	೫೭
೪೦	ಭರತಖಂಡನಾಳಿದಂಥ ಭೂಪತಿಯೊಬ್ಬ	೭೩
೪೧	ಮಗಳೆ ಮಂಗಳೆ, ಬಾರೆ ಕೇಳು ಕಥೆಯ	೨೭
೪೨	ಮುಕುಟದಂತೆ ತಲೆ ಕೋಡು ಮೂಡುತ್ತಿದೆ ಯಾವ ದೇವನಿವನು	೧೦೨
೪೩	ಮಂಗಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಾಯ್ತು ತಂದೆಗೆ	೩೨
೪೪	ಯಾವ ಬಾನುಲಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವೆ	೧೦೦
೪೫	ಯಾವ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕನಸ ಕಂಡನೋ	೧೫
೪೬	ಲೇಸ ಕೇಳಿಸಲಿ ಕಿವಿಗೆ, ನಾಲಗೆಗೆ ಲೇಸೆ ನುಡಿದು ಬರಲಿ	೩
೪೭	ವಿಶ್ವಮಾತೆಯ ಗರ್ಭ-ಕಮಲ-ಜಾತ-ಪರಾಗ	೧೪
೪೮	ಶ್ರೀಲಲಿತ-ಮಾಧುರ್ಯ-ಗಾಂಭೀರ್ಯ	೩೯
೪೯	ಸದ್ದಿಲ್ಲ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ; ರವಿರಾಜ ಮೂಡುವನು	೯೪
೫೦	ಹಿಂದೆ ನೋಡದವ! ಗೆಳತಿ	೭೨

ಭಾವ-ಸಂದರ್ಭ-ಸೂಚನೆ

ಕವಿವಿಡಿಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ

- ೧ ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ನೊದಲನೆಯ ಹಾಗೂ ಕೊನೆಯ 'ಪ್ರಾರ್ಥನೆ'ಗಳು ಉಪ ನಿಷ್ಕಂತ್ರಗಳ ಛಾಯೆ.
- ೨ ಗಂಗಾಷ್ಟಕವು ಕಾಠ್ಯ, ಹರದ್ವಾರ, ಹೃಷಿಕೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಉದ್ಗಾರ.
- ೩ ಗಂಗಾವತರಣಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರವಾದದ್ದು ಬಂಗಾಲದೊಳಗಿನ ಬರಗಾಲದ ರೌದ್ರಪ್ರಸಂಗ. ಅವ್ಯಾಜ ಕರುಣೆಯ ನಿರಂತರ ಅವತಾರ ಈ ಗಂಗಾಸ್ತೋತ್ರ ಎಂಬ ಸ್ತಾಯೀಭಾವದಲ್ಲಿ ಈ ಕವನದ ಉಗಮವಿದೆ.
- ೪ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಭಾವಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಬಾರೊ ಸಾಧನಕೇರಿಗೆ' ಎಂಬ ಕವನ ಧಾರವಾಡದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ನಿಸರ್ಗದ ಒಂದು ಚಿತ್ರ.
- ೫-೬ 'ನಾನು' ಮತ್ತು 'ಅಂಬಿಕಾತನಯ ದತ್ತ' ಇವೆರಡು ನನ್ನ ಜೀವ ಯಾವ ಜೀವನಪಥವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದೆ, ಏಕೆ ಹಿಡಿದಿದೆ ಎಂಬುದರ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಬಂದುವು.
- ೭ 'ತೇಲಾಡುವಾಗ ಮನಸು' ಎಂಬ ಕವನದ ಸಂದರ್ಭ ಮಿಶ್ರಸ್ವರೂಪದ್ದು. ಒಂದು ಇಣಚಿಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಕಾರಣನಾದೆ ಒಮ್ಮೆ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಬಿದ್ದ ಎರಡು ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುವಂತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಕವನ ಕೇಳಿ ಅಣ್ಣ ಮಾಸ್ತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ದಂತಿತ್ತು. ಎಚ್ಚರಾದ ಮೇಲೆ ಅದರೊಳಗಿನ ನಾಲ್ಕೇ ಸಾಲು ನೆನಪುಳಿದವು. ಈ ಮೂರು ಘಟನೆಗಳ ಒಳಸೂತ್ರದ ಭಾವ ಇಲ್ಲಿಯ ಕವನದ ದ್ರವ್ಯ ವಾಗಿದೆ.
- ೮ 'ಫಜಾರಗಟ್ಟೆ' ಎಂಬುದು ಪುಂಡರೀಕ-ಮಹಾಶ್ವೇತೆ, ರಂಭೆ-ತುಂಬುರು ಇವರ ಸಂಬಂಧಗ ತೆ ಜೀವ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಜೈನಿಕ-ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಬಂಧ ವ್ಯಂಜಿತವಾದಾಗ ಇದನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾಯಿತು.
- ೯ 'ಬರುವದೇನೆ ನೆಪಿಗೆ' ಸಖೀಗೀತಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಾಗಬಹುದಾದ ಕವನ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಚಿ. ಮಂಗಳೆಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಕವನಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು:
- ೧೦ ಕನಸಿನ ಕಥೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಕನಸಿನ ಕಥೆಯು. ಅದರ ಅರ್ಥ

ಕ್ಷಿಂತ ಆ ಕನಸಿನ ರೀತಿಯೇ ರಮ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅದರ ರಹಸ್ಯ ನನಗೂ ಇನ್ನೂ ಗೂಢವೇ.

೧೨ 'ಸಂಜೀಯ ಜಾವಿಗೆ' ತನ್ನ ಮಗಳ ಮುಂದಿನ ಬಾಳು ಕಲ್ಯಾಣಕರವಾಗ ಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುವ ಯಾವ ತಂದೆಗೂ ಹೊಳೆಯುವಂಥದು. ನೀರನು ಹೊತ್ತು ತರಲು ಆರಿಯದ ಬಾಲೆ, ನೀರು ಹೊತ್ತು ತರಬೇಕಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಾಳುವೆ ನಾಡಿಯಾಳು? ಅಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಯುವ ದೈವ ಅವಳ ಸುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಲ್ಲಿಯ ಭಾವ
ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕವನಗಳು ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆ ಯಿಂದ ಉದ್ದೀಪಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇವೆ.

೧೩ 'ಜಾನಕಮ್ಮ' ಈಗಾಗಲೇ ದಿವಂಗತರಾದರು. ಅವರ ಕವನಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ಒಂದು ಕವನಕ್ಕೆ ಇದು ಉತ್ತರರೂಪವಾದದ್ದು.

೧೪ 'ಸಂಭಾವನೆ'ಯು ಕನ್ನಡದ ಕಣ್ಣರೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಸಂಭಾವನೆಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರೆದದ್ದು. ಈಗ ಅವರೂ ದಿವಂಗತರು.

೧೫ ಪಂಪನನ್ನು ಕುರಿತ ಸುನೀತ ಸಹಸ್ರವಾರ್ಷಿಕದ ಉತ್ಸವದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರೆದದ್ದು.

೧೬ ಈ ಸುನೀತ ನನ್ನ ತರುಣ ಮಿತ್ರರೂ ಅನೇಕೆ ಕಲಾವಿದರೂ ಆದ ಶ್ರೀ. ಎಸ್. ಎನ್. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಬರೆದ ಒಂದು ಚಿತ್ರದ ಜೊತೆಗೆಂದು ಬರೆದದ್ದು.

೧೭ ಬುದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತ ಪದ್ಯ ವೈಶಾಖಿ ಪೂರ್ಣಮೆಯ ದಿನ ಒಂದು ಮೌನ ವಾರ ದಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ಸಕಲ ಮಾನವಹೃದಯಾಂತರ್ಗತ ಅಸುಪ್ತ ಬೋಧನೇ ಅವನ ಅವತಾರದ ಕುರುಳು ಎಂಬ ಸಂವೇದನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಅಂಕುರಿಸಿತು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವುಗಳೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಗುಂಪಿನ ಕವನಗಳು ಮೂಡಿವೆ.

೧೮ 'ಒಂದೇ ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂಬ ಕವನ ಪರಿಹಾಸ-ವೀನೋದ ಎಂಬಂತೆ ಬರೆದರೂ ಇಂದು ಅದು ಪರಮಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ.

೧೯ 'ನೀವಾರಲಾ ಯಾರೋ ಯಾರೋ' ಎಂಬ ಕವನದ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಒಂದು ದಸರೆಯ ದಿನದ ಮುಂಜಾವಿನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನವಯುಗದ ಯುವಕರ ತಂಡಕ್ಕೆ

ಭಾವ-ಸಂದರ್ಭ-ಸೂಚನೆ

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಾಡು ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ. ಪಲ್ಲವಿ ಬೇರೊಂದು ಹಾಡನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ.

೨೦ ಸೊಲ್ಲಾ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಉಂಟಾದ ಕ್ಷೋಭ, ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಧೈರ್ಯ' ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.

೨೧ 'ಪಡುವಲ ಕಡಲ ಹಾಡು' ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಗೆಳೆಗುರೊಡನೆ ಸಮುದ್ರವಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬರೆದದ್ದು.

೨೨ 'ಬಂದಿಕಾರಾ ಶ್ರಾವಣಾ' ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಶ್ರಾವಣಗೀತಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇನ್ನೂ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಶ್ರಾವಣಗೀತೆಗಳಿವೆ ಶ್ರಾವಣದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮವಾಯಿತು. ೫೬ ಅರವಿಂದರ ಜನ್ಮವಾಯಿತು. ಅದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರಕುವದು; ೧೯೪೪ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕವನ ಇದು.

೨೩ 'ಅನ್ನಯಜ್ಞ'ವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ಮಾತುಗಳು ಮೇಲೆಯೇ ತಿಳಿಯುವಂತಿವೆ.

೨೪ 'ನರ್ಸ' ಕವನದ ಮಾತೂ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರೇಮಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂಬತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥವು.

೨೫ 'ಅಪರೂಪರಾಗ'ದ ಧಾಟಿ ಮತ್ತು ಪಲ್ಲವಿ ನಾನೊಂದು ಬೆಳಗಿನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಲಿದ್ದದು. ಅದರ ಭಾವವೂ ಸ್ವಪ್ನಾ ಕಾಲದಂತೆ ಅತಿ ವಿರಲವಾಗಿದೆ.

೨೬ 'ಒಂದು ಹಾಡು' ಅಪೂರ್ಣಪದ್ಯ.

೨೭ 'ನಿರಹಿ-ಚುಂಬಿತ' ಇದು ಒಂದು ಗೀತಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದ ಹಾಡು.

೨೮ 'ದವನ ಕವನ' ಇದೂ ಒಂದು ಗೀತಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದ ಹಾಡು

೨೯ 'ಗಮಗವಾಡಸ್ತಾವ' ಇದೂ ಒಂದು ಗೀತಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾದ ಹಾಡು. ಈ ವೊದಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ದವನದ ಪುಣ್ಯಮೆಯ ಜಾತ್ರಿಯ ರಾತ್ರಿಯು (ಹಾಡು-ಪಾಡು) ಇದೇ ಮಾಲೆಗೆ ಸೇರಬೇಕು.

೩೦ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಮೈಮರೆತು ಕುಳಿತ ಒಬ್ಬ ಗೋಪಿಯ ಹಳೆಯ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಈ ಹಾಡಿನ ಸ್ಫುರಣವಾಗಿದೆ

೩೧ 'ತಾಜಮಹಾಲ' ಎಂಬ ಅಷ್ಟಪಟ್ಟಿದಿಯು ಅ ಜಗದದ್ಭುತವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬರೆದೆ.

೩೨ 'ಶಿವದೃಷ್ಟಿ'ಯು ಹರಿಹರನ ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದ ಶ್ಲೋಕದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿದೆ.

೩೩ 'ಕೊಡುವುದೇನು ಕೊಂಬುದೇನು' ಎಂಬುದು ನನ್ನ 'ತುಂಬಿ ಬಂದಿತ್ತು' ಎಂಬ

ಕವನದಂತೆ, 'ತಲೆದಂಡ' ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಕಿನ್ನರಿ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ತತ್ತ್ವ: ಸ್ಪಷ್ಟ ಈ ಗುಂಪಿನೊಳಗಿನ ಕವನಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಗಿನ ಅಂತರಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ಬಂದವುಗಳು.

- ೩೪ 'ಹಂಸದ ಹಾಡು' ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಸದ ಧ್ವನಿತಾರ್ಥ ಅಥವಾ ಅದರ ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ.
- ೩೫ 'ಬದುಕು ಮಾಯೆಯ ಮಾಟ' ಒಂದು ಮೌನ ವಾರದ ಭಾವಸಂಪತ್ತಿ.
- ೩೬ 'ಜಿಜ್ಞಾಸೆ'ಯು ಮಾನವಜೀವನಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿ ಅದನ್ನೇ ಹನುಮನ ಹಾರಿಕೆಯಿಂದ ಲಂಘಿಸುವಂಥ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.
- ೩೭ 'ಜೋಗಿ'ಯ ಗೀತ ಧಾರವಾಡದ ಸುತ್ತಲಿನ ನಿಸರ್ಗದ ಮಾಯೆಯಿಂದಲೂ ಒಳ ಜೀವನದೊಳಗಿನ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ಭಯಾನಕ ಸಂಶಯಾಕುಲಿತ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ಉದಿತವಾಗಿದೆ.
- ೩೮ ಸಾಧನಕೇರಿಯ ನಮ್ಮ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೊದೆಗಳಿದ್ದವು. ಅದರ ಬದಿ ಬದಿಗೆ ಮಾವಿನ ಮರಗಳು. ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೂವು ತೆಗೆದಿಡುವ ವಾಡಿಕೆ. ಒಂದು ದಿನ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳುದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಬಿಳಿಬಣ್ಣದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕಂಡುಂಡು ನಸುಕು ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯಬೆ ಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ನಿಶ್ಚಯದ ನಿಮಿತ್ತವಾತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಣಯಗೀತದಂತೆ ಬಂದ 'ಮಲ್ಲಿಗೆ' ಎಂಬ ಈ ಕವನ, ತಲೆದೋರಿತು. ಇದು ದವನ-ಕವನಗಳ ಮಾಲೆಗೂ ಸೇರಬೇಕಾದುದೇ.
- ೩೯-೪೦ 'ಹೂನೆ' 'ನಸುಕು ಬಂತು' ಇವೂ ದವನ-ಕವನಗಳ ಮಾತಿಗೇ ಸೇರಬೇಕಾದ ಸ್ಪಷ್ಟಭಾವದ ಕವನಗಳು.
- ೪೦ 'ಮೌನದ ಸುನೀತ' ಒಂದು ಮೌನವಾರದ ಫಲ.
ಕೊನೆಯ ಗುಂಪಿಗೆ 'ಅನುಭಾವಗೀತಗಳು' ಎಂದು ಕರೆದದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವು ಒಂದು ಒಳ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿಂದ ಬರೆದವುಗಳು. ಅನುಭವಗೀತಗಳೆಂದರೂ ಸಲ್ಲಬಹುದು.
- ೪೨-೪೩-೪೪-೪೫ ಇವುಗಳ ಗುಂಪೇ ಬೇರೆ.
- ೪೬ 'ಲಲಿತ' ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮೌನವಾರದೊಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.
- ೪೭ 'ಏಲಾಗೀತ'ವು ಏಳಾ ಜಾತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡಿದ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದುದು.
- ೪೮ 'ತುಂಬಿ' ಎಂಬ ಮುಕ್ತಾಯದ ಕವನದಲ್ಲಿ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ 'ಪೂರ್ಣಮಿದಂ ಪೂರ್ಣಮದಃ' ಎಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಅನುಭವಘೋಷವಿದೆ.

ತಿದ್ದು ಪಡೆ

ತಪ್ಪು	ಪುಟ	ಸಾಲು	ಒಪ್ಪು
೧ ಲೇಸುಸರಿ	೩	೪	ಲೇಸುಸರಿ,
೨ ಬೆಳಗು	೭	ತಲೆಕಟ್ಟು	ಗಂಗಾವತರಣ
೩ ಕೂಡೋಣ	೨೨	೧೧	ಕೂಡೋಣ
೪ ಒಹೊ	೨೩	೧೧	ಓಹೊ
೫ ಬಾಗಿವೆ	೨೬	೨	ಬಾಗಿರೆ
೬ ಚಂದ್ರನೋರೆ	೨೬	೪	ಚಂದ್ರನೋರೆ.
೭ ಮುದ್ದು	೨೭	೧೦	ಮುದ್ದು,
೮ ಇದು;	೨೭	೧೧	ಇದು
೯ ಉದ್ದು	೨೭	೧೨	ಉದ್ದು;
೧೦ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ	೨೭	೧೫	ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ.
೧೧ ಕುಣಿದೆಯೆ	೨೮	೨	ಕುಣಿದೆಯೆ
೧೨ ಜೇಡಬಲೆಯಲಿ	೨೮	೧೦	ಜೇಡ-ಬಲೆಯಲಿ
೧೩ ಜೀವನಾದಕೆ	೨೯	೧೦	ಜೀವ-ನಾದಕೆ
೧೪ ಕೂಸು	೩೧	೭	ಕೂಸು
೧೫ ಮಿಕ್ಕು	೩೭	೧೮	ಮಿಕ್ಕು
೧೬ ಶ್ರಮಸೀಮಾ	೩೮	೧೦	ಶ್ರಮಸೀಮಾ
೧೭ ಪುಲಗಿಯೆ	೩೯	೧೦	ಪುಲಗಿ
೧೮ ಒಂದೇ ಮನವೂ,	೪೪	೫	ಮನವೂ
೧೯ ನಡೆದಿದೆ	೪೮	೧೨	ನಡೆದಿದೆ
೨೦ ಮುಂದಕೆ	೫೫	೫	ಮುಂದಕೆ
೨ ಇಲ್ಲಿಂದಲೋ	೫೫	೯	ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ
೨೨ ಇಲ್ಲಿಂದಲೋ	೫೫	೧೦	ಅಲ್ಲಿಂದಲೋ
೨೩ ಬೇಲವೂ	೫೬	೬	ಬೇಲವೂ
೨೪ ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ,	೫೯	೪	ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲ,
೨೫ ಲೀಸಿ	೬೪	೪	ಈಸಿ

	ತಪ್ಪು	ಪುಟ	ಸಾಲು	ಒಪ್ಪು
೨೩	ತನ್ನ ತಾನೆ	೬೪	೬	ಆಹಾ ಚೆಲುವೆ
೨೩	ಆ ಆಗಾಧ.	೬೪	೧೦	ಆಹಾ ಚೆಲುವೆ.
೨೪	ತಿಳಿವೆ	೬	೧೪	ಆಹಾ ಚೆಲುವೆ
೨೬	ಬುಡಕಣ	೭೦	೧೫	ಬುಡಕಣ
೩೦	ದಡಕಣ	೭೦	೧೬	ದಡಕಣ
೩೧	ಭರತಖಂಡ	೭೩	೧	ಭರತಖಂಡವ
೩೨	ಅದರೆತ್ತರ ಕುಳಿದಿತು	೭೫	೧೬	ಅದರೆತ್ತರ ಕುಳಿದಿತು
೩೩	ಮೋರೆವರೆಯುತ	೮೩	೧೮	ಮೋರೆವರೆಯುತ
೩೪	ಮಾಡಿಸಿ	೮೫	೨೦	ಮಾಡಿಸಿ
೩೫	ಪರಿವಾಳ	೮೭	೧೪	ಪರಿವಾಳ
೩೬	ಕೂಗತಡದ	೮೮	೩	ಕೂಗತಡ
೩೭	ಕುಹೂಕ್ಕುಹೂ	೮೮	೮	ಕುಹೂಕ್ಕುಹೂ
೩೮	ಹೋಗಿ	೮೮	೧೦	ಹೋಗಿ ?
೩೯	ಆಕೆ	೯೪	೧೨	ಆಕೆ;
೪೦	ಕೂಸುಮಾತಿಗೆ	೯೪	೧೩	ಕೂಸು-ಮಾತಿಗೆ
೪೧	ಅಗ್ನಿಸೂಕ್ತಿ	೯೯	ತಲೆಕಟ್ಟು	ಅಗ್ನಿಸೂಕ್ತಿ
೪೨	ಮಾನ	೧೦೫	೧೧	ಮಾನ
೪೩	ತಮ್ಮಾ	೧೦೬	೯	ಅಮ್ಮಾ
೪೪	ಕೂಡಿ	೧೦೬	೧೫	ಮಾಡಿ
೪೫	ಎಲೆನಗೆ	೧೦೮	೧೨	ಎಲೆನನೆ

